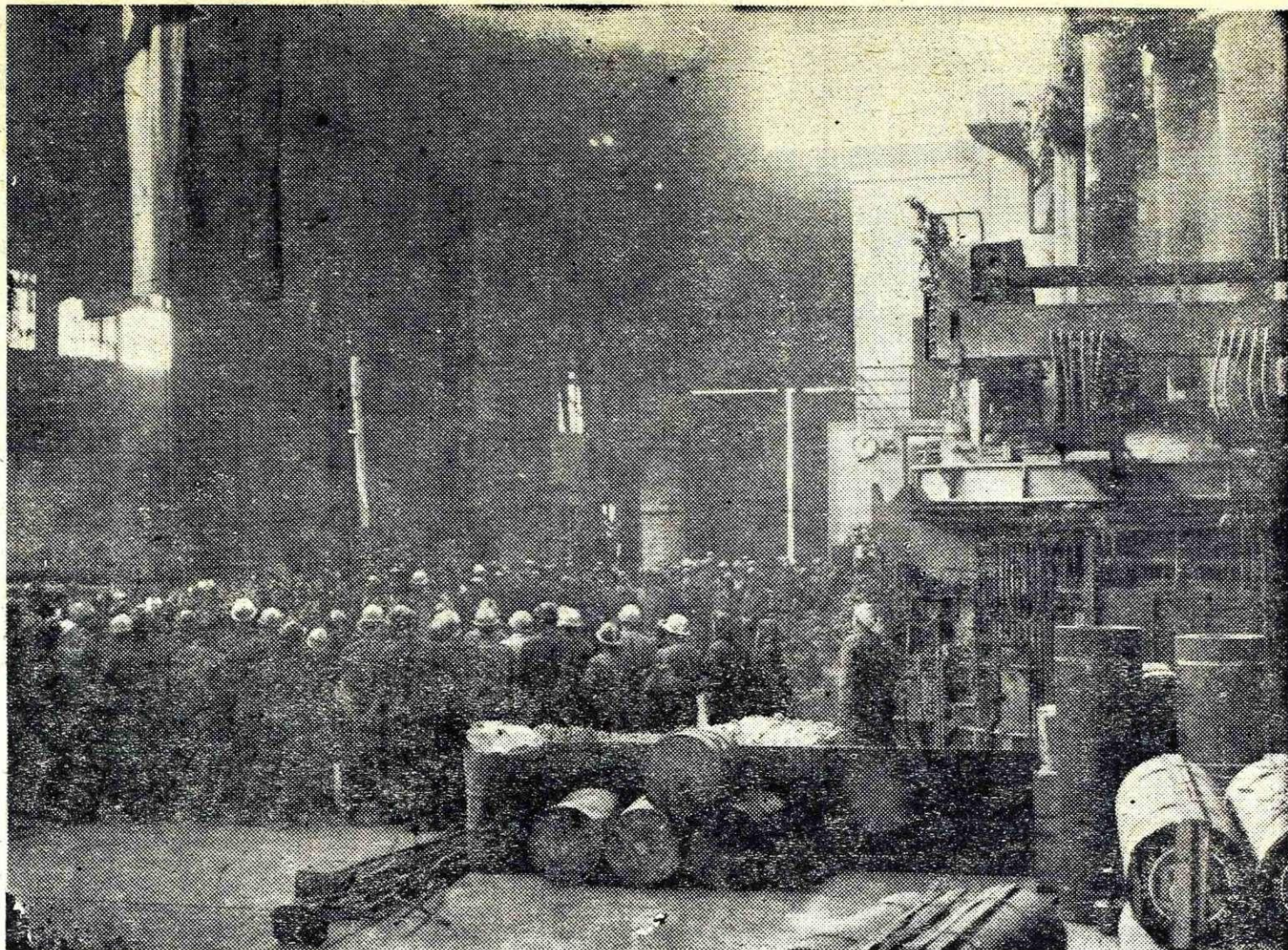

Začela je obratovati največja električna peč za proizvodnjo elektro jekla v Jugoslaviji

Letošnji praznik dan mladosti in 73. rojstni dan tovariša Tita smo v naši železarni praznovali še posebej slovesno. V torek, 25. maja ob 9. uri dopoldne je bila najprej seja delavskega sveta železarne. To je bila hkrati tudi prva seja po volitvah polovice članov delavskega sveta, ki so zamenjali tiste člane delavskega sveta, ki jim je že potekla mandatna doba. Na seji so člani delavskega sveta poslušali poročilo predsednika Antona Grošlja o dosedanjem delu, izvolili so nov upravni odbor železarne, novega podpredsednika delavskega sveta in imenovali predsednike nekaterih komisij pri delavskem svetu.

ŽELEZAR

JESENICE, 29. maja 1965
LETO VII

Poštšina plačana v gotovini
Številka 22

Po končanem zasedanju delavskega sveta so odšli člani in ostali udeleženci seje k novi električni peči, kjer je bila ob 12. uri otvoritev 60-tonske ASEA električne peči. Poleg članov organov delavskega samoupravljanja, predstavnikov družbeno-političnih organizacij, zastopnikov uprave podjetja in ostalih članov kolektiva se je slavnosti udeležil tudi sekretar za industrijo pri Izvršnem svetu SRS Slovenije Cvetko Kobal.

Sodelavci, ki so zaposleni v dopoldanski izmeni, so pripravili vse potrebno za začetek obratovanja, zbrane goste in člane kolektiva pa je pozdravil Tine Dolar in v svojem pozdravnem govoru podčrtal vlogo, ki jo bo imela nova električna peč v rekonstruirani železarni in v jugoslovanskem gospodarstvu, saj od nje pričakujemo

nove tone kvalitetnega jekla. Kot je povedal tov. Dolar, pomeni nova električna peč hkrati naše darilo mladini ob njihovem prazniku — dnevu mladosti. Iz njegovega pozdravnega govora še povzemamo, da bomo srečni, če bomo lahko pri poznejših praznovanjih pozdravili nove generacije topilcev, ki bodo z mladostnim poletom znali izdelovati še boljša jekla. Pričakujemo, da bodo mladi železarji smatrali to tudi za svojo dolžnost. Ob koncu svojega pozdravnega govora se je tov. Dolar spomnil še starih delovnih tovarišev, ki so žrtvovali

mnogo truda in zdravja ter nesebično doprinali svoj delež, da v naši železarni gradimo novo jeklarno.

Za tov. Dolarjem je spregovoril predsednik delavskega sveta železarne Anton Grošelj, ki je tudi opisal potek gradbenih in montažnih del pri gradnji nove električne peči za proizvodnjo jekla. Predsednik tovarniškega komiteja ZMS Marjan Žitnik je nato prebral pozdravno pismo, ki so ga poslali udeleženci otvoritve svečanosti predsedniku Titu za njegov 73. rojstni dan, nato pa je Cvetko Kobal spustil peč v pogon.

-or

Nov upravni odbor

V torek, 25. maja, je bila prva seja novega delavskega sveta železarne, na kateri so člani s tajnim glasovanjem izvolili tudi nov upravni odbor železarne in namestnika predsednika delavskega sveta železarne. Novi člani upravnega odbora so:

ZVONE AŽMAN — konstrukcijska delavnica
ANTON DEŽMAN — valjarna 2400
FRANC GLOBOČNIK — plavž
inž. VINKO GOLC — U O S
JOŽE LENAR — promet
JANEZ OVEN — HVŽ
RADE SIMIKIČ — martinarna
IVAN SODJA — elektroodni oddelek
JOŽE TERSEGLAV — vzdrževanje Javornik
ANTON ZUPAN — Javornik I

Za namestnike članov upravnega odbora so bili izvoljeni:

OTO PESTOTNIK — HVŽ
RADO TORKAR — livarna
ADOLF URBANC — OTK

Za namestnika predsednika delavskega sveta železarne pa je bil izvoljen TOMAŽ KAVČIČ — Javornik I.

Mladi gasilci so tekmovali za dan mladosti

Mladi gasilci so s tekmovanjem »Kaj veš o gasilstvu« počastili dan mladosti

Kakor prejšnje leto so tudi letos gasilski pionirji z Gorenjske, počastili rojstni dan maršala Tita s pionirskim tekmovanjem »Pokaži, kaj znaš«, ki je bilo 23. maja 1965 v Kranju.

Jeseniško gasilsko zvezo sta zastopali dve najboljši ekipi s po tremi pionirji. Ti dve ekipi sta bili najboljši v medruštenem tekmovanju, ki so se ga udeležila gasilska društva Rateče-Planica, Podkoren, Dovje, Zabreznica in Jesenice. Pri tem tekmovanju je že drugo leto ekipa iz gasilskega društva Podkoren

osvojila prvo mesto in dosegla od 270 možnih točk 259 točk, drugo mesto je zasedla ekipa gasilskega društva Zabreznica in tretje mesto ekipa GD Planica.

Ker so pionirji ObGZ Jesenice že v preteklem letu zasedli prvo mesto v medobčinskem tekmovanju in z ozirom na to, ker letos praznujemo 20-letnico osvoboditve, so se še z večjim članom pripravljali na to tekmovanje, v katerem sodelujeta še po dve ekipi iz ObGZ Radovljica, Trzica, Kranj in Škofja Loka.

Tudi letos je postala ekipni prvak Gorenjske prva ekipa ObGZ Jesenice, ki je od 270 možnih dosegla 263 točk. Zastopali so jo pionirji: Dorica Zupan iz GD Zabreznica, Janez Mertelj in Janez Oman iz GD Podkorena. Drugo mesto je osvojila ObGZ Škofja Loka in tretje ObGZ Kranj.

Tako so pionirji Občinske gasilske zveze Jesenice skupno z ostalimi pionirji — gasilci z vse Gorenjske tudi letos vzorno počastili 73. rojstni dan maršala Tita.

I. L.

DE šamotarna

Poizkusno izdelovanje korundne opeke

Od 16. do 18. aprila letos smo v šamotarni, skupaj z Metalurškim inštitutom iz Ljubljane, poizkusno izdelovali korundno opeko, ki jo bodo uporabljali za obzidavo ponovc. V nekaterih državah to opeko že uporabljajo, vendar verjetno zaradi izredno dragih surovin le za ponovce za specialna jekla. Vzdržnost ponovc, obzidanih s to opeko, se giblje od 100 do 200 šarž.

Poizkusno smo izdelovali opeko iz korunda, ki je bil v naši šamotarni vskladničen že od leta 1943. Zato je znašala njegova cena le 54.000 dinarjev za tono, medtem ko ga danes tovarna dušika v Rušah proizvaža po ceni 400.000 dinarjev za tono.

Ker je korund že zelo dolgo ležal, smo ga morali najprej očistiti, presejati in osušiti in šele potem mešati. Pri tem smo kot vezivo uporabili nekaj odstotkov suhe glinice Vrgin most in Brežice ter melaso. Potem, ko je masa ležala 38 ur, smo jo stiskali na 1000-tonski stiskalnici. Opeko B-1, ki jo uporabljajo za obzidavo dna na ponovcih, smo stiskali na 100 atm. ali 400 kg na cm², opeko 3 P-20 za stene ponovc pa na 150 atm. ali 600 kg na cm². Kontrola vlage je pokazala, da ima masa 5% vode, kar je bilo 0,5% preveč. Ognjevzdržnost mase je znašala SK 34 ali 1740°C, medtem ko je masa sintrala pri 1300°C prav dobro, pri 1350°C pa odlično.

Po petdnevem sušenju se je opeka osušila za 2%. Začeli smo jo zakladati v peč. V spodnje vrste smo zložili poskusno korundno opeko, zgornje pa izpopolnili z dinasnimi opekami za oboke električne peči.

Opeko bi morali žgati po krivulji žganja za kislino opeko in bi moralo biti zaključeno v 42 urah. Na žalost je pri temperaturi 1405°C občutno padla kalorična vrednost generatorskega plina, s 1560 na 1469 cal, kar je imelo za posledico časovno podaljšanje žganja. Maksimalna temperatura v zgornjem delu peči je znašala 1450°C. V sredini peči smo dosegli temperaturo 1380°C, v gorilcih pa 1410/1435°C. Iz teh podatkov je razvidno, da se je korundna opeka žgala v območju 1380°C.

Fizikalni podatki kontrole žgane opeke so zadovoljivi, posebno trdnost, ki je znašala več kot 680 kg na cm² (večje trdnosti v laboratoriju šamotarne ne moremo kontrolirati). Valja za določevanje zmehčične točke — Ta v stopinjah pa zaradi krhkosti domačih brusnih koloti in velike trdnosti opeke nismo mogli narediti. Zelo ugoden je pokazatelj upijanja vode, saj znaša samo 6,3%, skupna poroziteta zaradi zaprtih por pa 20,3%.

Poizkusi v šamotarni so pokazali, da lahko izdelujemo korundno opeko tudi pri nas, uporabo te opeke v klarni pa kontrolira OTK skupaj z vodstvom jeklarne, o čemer bomo še poročali.

Aktualen problem v naši občini

Stanje obrtnikov in obrti v občini Jesenice

Po letu 1962 beležimo v naši občini stalno upadanje števila obrtnikov. Posamezna leta je objavilo oziroma prijavilo zasebno obrt naslednje število obrtnikov:

Leto	Prijavili:	Odjavili:
1962	noben	7
1963	noben	21
1964	2	14
1965	9	2

Iz zgornjih števil se lahko prepričamo, da je v letih 1962 do 1964 odjavilo zasebno obrt dvainštirideset obrtnikov, prijavila pa sta jo dva, oziroma, da se je v tem času število obrtnikov v občini znižalo za štirideset. Čisto drugačno gibanje pa je opazno v prvih mesecih letošnjega leta, saj je letos prvič po več letih, število ljudi, ki jemljejo zasebna obrtna dovoljenja za sedem višje od tistih, ki so obrt odjavili. Takšno gibanje je moč pričakovati tudi vnaprej in zdi se, da bo že v letošnjem letu delno zmanjšan deficit obrtnikov, oziroma se bo začelo stanje ponovno vzpenjati proti tistem, ki smo ga imeli pred več leti. Seveda

takšno stanje ne more pokriti rastjočih potreb občanov po obrtnih uslugah in približevanje nekdanjemu številu obrtnikov ne predstavlja nikakršnega cilja. Življenje je vsak dan bolj razvejano in bogatejše in zato potrebujemo občani raznovrstnejše obrtne usluge. Zanimivo sliko nam pokaže pregled, katere stroke in kakšne obrtne delavnice so v razdobju 1962—1965 zapirali. Zasebni obrtniki so odjavili v tem času tele obrti:

šivilje, krojači, modistke	10
gostilničarji	9
ključavničarji, mehaniki	3
čevljarji	3
peki	3
dimnikarji	3
mizarji, kolarji, tesarji	3
mehaniki, finomehaniki	2
frizerji	2
kamnoseki	2
predilci	1
avtotaksi	1
steklarji	1
izdelovalci galanterije	1

Sivilje, krojači in modistke prednjačijo v odjavljanju obrti, tesno pa jim sledijo zasebni gostilničarji. Delno je razumljivo, da je vse širša uporaba oblačil, ki jih izdeluje konfekcijska industrija, zožila prostor za uspevanje zasebne šiviljske in krojaške obrti. Ta proces se bo nadaljeval in ni moč računati, da se bodo nakupovalne navade ljudi spremenile. Vendar je kljub kupovanju konfekcijskih oblačilnih predmetov dovolj dela za zelo razvejano šiviljsko, krojaško in še zlasti modistično obrt. Poleg skromnega števila zasebnih obrtnikov namreč v današnjem času opravljajo prekrojevanje, krpanje, obračanje oblek, šivanje za otroke ali kar celotno šiviljsko-krojaško dejavnost mnogi ljudje na svojih stanovanjih ne da bi imeli za to obrtno dovoljenje.

Odpravljanje zasebnih gostišč nikakor ni v skladu z razvijajočim se turizmom. V času, ko se je na prostoru naše občine turistični promet povzpela za nekajkrat, beležimo devet zasebnih gostišč manj. Res gre stacionarni turizem, inozemski turizem (pretežno), namestitev in strežba organiziranemu prihodu gostov v večjih skupinah skozi družbeno podjetja, skozi večje hotele in restavracije ter potovalne agencije. Vendar so zasebna gostišča lahko idealno dopolnilo družbenim gostinskim podjetjem, zlasti s svojimi ku-

hinjami, kjer lahko pripravljajo domačo hrano, z domačnostjo, ki jo lahko ustvarijo, in z različnimi drobnimi uslugami. Razmere nas uče, da sposoben zasebnik v pogojih sedanjega turističnega razvoja lahko ustvari renomirano gostišče z velikim prometom.

Nekatere ostale stroke, ki so jih obrtniki odjavili, so našle svoje nadomestilo v snovanju ustreznih podjetij in servisov (do nedavnega tudi v okviru stanovanjskih skupnosti). Namesto prejšnjih treh dimnikarjev opravlja sedaj tovrstne usluge dimnikarsko podjetje, ki je uspelo razviti dejavnost, s katero pokriva potrebe. Podoben je položaj še ponekod drugje, vendar pa v večini primerov nahajamo položaj, ko potrebe po uslugah naraščajo, dva ali več obrtnikov je v občini manj, dejavnosti pa niso prevzela ne novoustaljena podjetja ne servisi. Takšen je položaj s ključavničarji, kleparji, mehaniki, čevljarji, peki, mizarji in kamnoseki.

Nedvomno je več različnih vzrokov vplivalo na to, da so v preteklem obdobju obrtniki v tolikšnem številu odjavljali obrt. Eden izmed njih so družbene obveznosti — davki. Poglejmo, kako se je gibalo stanje davkov v obdobju, obravnavanem v storitveni obrti:

Pojasnilo k članku: »Pripojitev podjetja Univerzal h Kovinotehni Celje«

V 21. številki glasila Železarnarje Jesenice »Železar« od 22. 5. 1965 je bil na 2. in 3. strani v rubriki iz dela občinske skupščine Jesenice objavljen članek pod naslovom »Pripojitev trgovskega podjetja »Univerzal« h »Kovinotehni« Celje.»

Ker je vsebina omenjenega članka nepoučnega bralca lahko v nekaterih bistvenih stvareh, napačno informirala, želim dodati nekaj pojasnil.

Podjetje »Kovinotehna« iz Celja je izdelalo elaborat o smotrnosti in gospodarski upravičenosti pripojitve pod-

jetja »Univerzal« Jesenice k njim. Izhodišče elaborata je bila predpostavka, da se bo promet poslovne enote povečal v letošnjem letu za 2,8 milijarde dinarjev in to predvsem z izdelki Železarnarje Jesenice. V elaboratu so tudi navedeni izdelki in količina posameznih izdelkov, ki naj bi jih Železarnarje Jesenice prodala poslovni enoti »Univerzal« v letošnjem letu. Na tej osnovi je bil tudi izračunan dohodek in čisti dohodek poslovne enote.

Ta izračun je bil več ali manj teoretičen, ker je slošel na količinah, ki nam jih komercialni sektor železarnarje

ni nikdar obljubil, niti železarnarje nima realnih možnosti to uresničiti, ker je s kupoprodajnimi pogodbami že vso proizvodnjo v letošnjem letu prodala. Zato tudi izračun čistega dohodka in ustvarjenega prometa davka ni realen, ker ga je pri obstoječih možnostih železarnarje za prodajo lastnih izdelkov nemogoče uresničiti. Vse ostale prednosti in koristi, ki jih bo imelo naše podjetje s pripojitvijo h »Kovinotehni« Celje in ki so opisane v zgoraj omenjenem članku, pa lahko s prizadevnostjo kolektiv uresniči.

I. K.

ZAHVALA

Iskreno se zahvaljujem vsem, ki so mi kakorkoli pomagali ob moji težki nesreči, ki se mi je pripetila v hladni valjarni.

Zahvaljujem se sodelavcem, ki so mi pomagali do rešilne postaje, bolničarki Ferjanovi, ki je storila vse, kar je bilo v njeni moči, dr. Čehu, ki je po svoji preudarnosti kar najhitreje odredil prevoz v ljubljansko bolnišnico, kot tudi soferju, ki me je bodril in dajal poguma ter me srečno pripeljal na očesno kliniko.

Svojim sodelavcem vzdrževalcem in prijateljem pa sem hvaležen, ker so mi z obiskom, darili in pozdravi za 1. maj lajšali bolečine.

Še enkrat vsem iskrena hvala.

Anton Arh z družino

Obiskali so spomenike NOB

Učenci poklicne industrijske in tehnične srednje šole železarskega izobraževalnega centra Jesenice so za letošnji dan mladosti obiskali spomenik talcem na Belem polju, spomenik na Obranci in spomenik pod Stolom. Še prej pa so organizirali v dvorani gledališča »Tone Čufar« drugo letno mladinsko konferenco, na kateri so pregledali delo šolske mladinske organizacije in šolske skupnosti v tekočem šolskem letu.

Ugotovili so, da je dejavnost mladinske organizacije zadovoljiva, da pa šolska skupnost ni zadovoljivo odigrala svoje vloge. V razpravi so govorili o nujnosti izboljšanja dela mladinske

organizacije, šolske ter razrednih skupnosti in svobodnih aktivnosti v prihodnjem šolskem letu. Govorili so tudi o predlogu dodatka na osnovno nagrado učencem. Ker bo dodatek na osnovno odvisen od učnega uspeha in ga učenec ne bo dobil, če bo neopravičeno izostal, pričakujejo, da bo ta zelo plival na boljše učne uspehe in tudi na boljše disciplino učencev obeh šol. Ko so izvolili nov mladinski komite in nov šolski odbor, je podelil dosedanjemu predsedniku mladinskega komiteja Zakrajšek učencem, ki so dosegli v teku šolskega leta na športnih srečanjih najboljša mesta, praktična darila. Takoj po konferenci, ki se je

pričela ob 8. uri zjutraj, so krenili v treh skupinah k spomenikom, kjer so govorili o borbah, najhujšem trpljenju slovenskega naroda in o zmagi narodnoosvobodilne borbe bivši borci Maks Dimnik, Franci Pesjak in Mulej. Podobne pohode k spomenikom padlih v NOB naj bi organizirale tudi ostale šole, da spomeniki ne bodo tako osamljeni kot so bili zadnje čase.

U.

ZAHVALA

Sindikalnemu odboru konstrukcijske delavnice se najlepše zahvaljujem za prejeto pomoč.

Stanko Hanžek

Nesreče

TALILNICE MARTINARNA

Omer Duratović, jamški pomočnik, je zapenjal lijak in si pri tem poškodoval kazalec desne roke.

Mehmed Grudić, pomočnik čistilca preboda, se je pri nakladanju vročih ingotov naslonil na razžarjeni ingot in se opeknel na obe nogi.

Meho Malkoč, nakladalec starega železa, je nakladal koritne vozove. Pri tem mu je veter zanesel v oko tujek, ki mu je poškodoval oko.

Himzo Mulalić, pomočnik čistilca preboda, si je poškodoval sredinec leve roke pri zapenjanju skrinje za žlindro.

Leto	Skupno število obrtnikov	Družbene obveznosti
1961	136	22.930.000 din
1962	129	17.349.000 din
1963	108	11.122.000 din
1964	96	11.120.000 din
1965	103	10.885.000 din

Značilno je dejstvo, da se je stanje družbenih obveznosti nižalo od leta 1961 ne le v obsegu upadanja števila obrtnikov, pač pa znatno hitreje in da je tudi letos stanje obveznosti manjše kot lani, čeprav je obrtnikov več. To pomeni, da je posamezni obrtnik vsako leto od 1961 dalje plačeval manjši davek in da je le-ta še zlasti letos ponovno znižan. Iz zgornjega lahko naredimo zaključek, da je v vseh pretečenih letih občinska davčna politika stremela za čim blažjim obdavčenjem storitvene obrti in da je popuščala družbena bremena, čeprav njene obveznosti do želja in potreb občanov v tem času niso popuščale, pač pa narasčale.

Bistveno drugačen je bil položaj v proizvodni obrti. Število obrtnikov, ki so opravljali proizvodno obrtno dejavnost je bilo do lani vsa leta enako (6), lani pa je naraslo na osem. Družbene obveznosti pa so se v tem času stopnjevale od 2,2 milijona dinarjev do 3,8 milijona v lanskem letu in še kažejo tendenco narasčanja.

Iz podatkov, ki jih tu posredujemo, je mogoče narediti zaključek, da davčna politika ni bila tisti osnovni vzrok, da je obrt kazala tendence upadanja, čeprav smo v vseh teh letih slišali ogromno pripomb prav na račun »pretirano« visokih družbenih obveznosti, s katerimi je bila obremenjena zasebna obrt.

Po izidu zakona o obrtni dejavnosti je silno porasel interes za opravljanje postranskih poklicev — male obrti. Na občinsko skupščino je bilo v prvih štirih letošnjih mesecih vloženih štiriinšestdeset prošelj, s katerimi posamezni občani prosijo izdajo dovoljenja, na osnovi katerega bi jim bilo omogočeno opravljanje maloobrtne dejavnosti. Nedvomno pomeni novi zakon velikansko sprostitev v celotni obrtni dejavnosti in je zato zanimivo pogledati, za kakšne dejavnosti zahtevajo posamezni občani obrtno dovoljenje.

krojači, šivilje	9
pleskarji, soboslikarji	7
brusači	7
kleparji	5
frizerji	5
mehaniki, ključavničarji	5
kolarji, mizarji	5
kamnoseki	3
zidarji	3
vrtnarja	2

po en ročni pletilec, sedlar, čevljar, varilec plastičnih mas, izdelovalec rolet, rezbar, elektromehanik, fotograf, popravljalec koles, kovač, klobočar in popravljalec dežnikov.

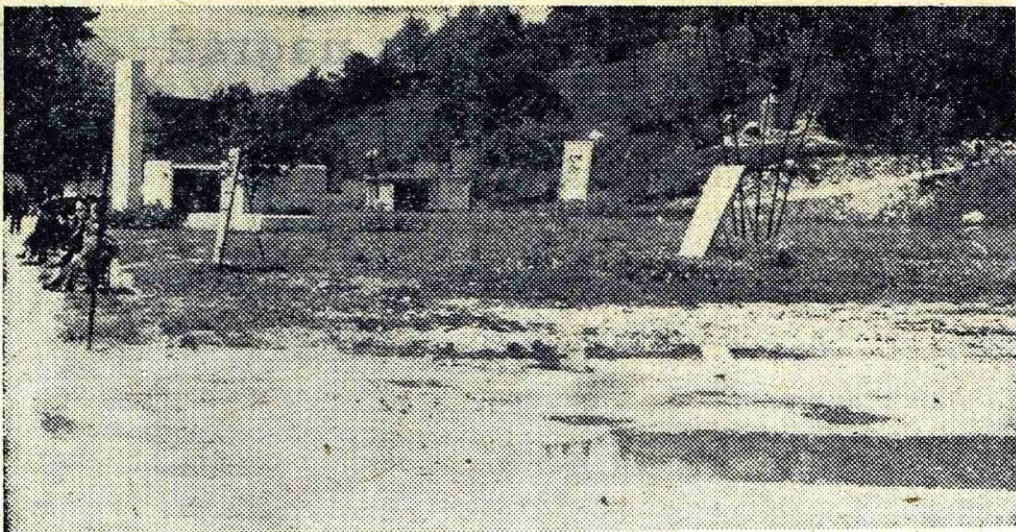
Kakor sta razveseljiva porast in razvejanost poklicev, ki jih žele prosilci opravljati v okviru postranske obrtne dejavnosti, ni mogoče računati, da bi tudi bodoča organizacija obrtne dejavnosti lahko pokrila vse potrebe. Saj med prosilci ni pečarja, vodovodnega instalaterja in še nekaterih obrtnikov, ki jih ljudje v današnjem času precej pogosto rabijo. Zelo dobro je tudi to, da so prosilci iz celotnega občinskega območja, ker si ni moč zamišljati, da bi bila obrtna dejavnost skoncentrirana v občinskem središču ali večjih krajih občine. Po kraju bivanja so občani, ki žele izvrševati svojo dejavnost kot postranski poklic, razporejeni takole:

Največ jih je z Jesenic in Javornika (36, od tega jih je na Jesenicah le slaba polovica). Iz Zirovnice jih je 10, iz Smokuča in Kranjske gore po trije, iz Mojstrane 2 in iz Rateč, Hrušice, Doslóvč, Koroške Bele in Zabreznice pa po eden.

Od družbenih dajatev in pogojev, ki jih bo določila občinska skupščina v okviru ustreznega zakona seve-

da zavisi kolikšno bo število ljudi, ki bodo odpirali obrtno dejavnost kot glavni ali postranski poklic v bodoče. Doslej je potekalo družbeno obremenjevanje zasebnih obrtnikov na osnovi davčnih prijav, v katerih so le-ti prijavljali svoj dohodek in promet. Tako bo najbrž tudi v bodoče — ali vsaj še nekaj časa. Prej ko slej naj bi obveljalo načelo, naj bi v povprečju delal zasebni obrtnik pod enakimi pogoji kot delavec v družbeni proizvodnji. Če bi hoteli uveljaviti to načelo, da bi zasebni obrtnik odvajal svoje obveznosti v enaki višini kot delavec pro-računski prispevek, bi bilo seveda treba marsikaj spremeniti, zlasti pa bi morali odstopiti od kurza zmanjševanja družbenih obveznosti zasebnim obrtnikom do tiste mere, ko bo za izvrševanje obrtnih dejavnosti toliko interesa in interesentov, da bomo občani lahko pokrivali svoje potrebe po vseh vrstah uslug in da bomo tudi na tem področju lahko zahtevali stopnjevano kvaliteto. — Vendar naj bi bila politika občinske skupščine v bodoče, zlasti pri dajatah in pogojih, dovolj prožna, da bi lahko pospeševala širjenje deficitnih obrtnih strok, čisto uslužnih dejavnosti in takšnih obrtnih področij, ki jih zahteva vse bolj razvito in bogato življenje.

PG.

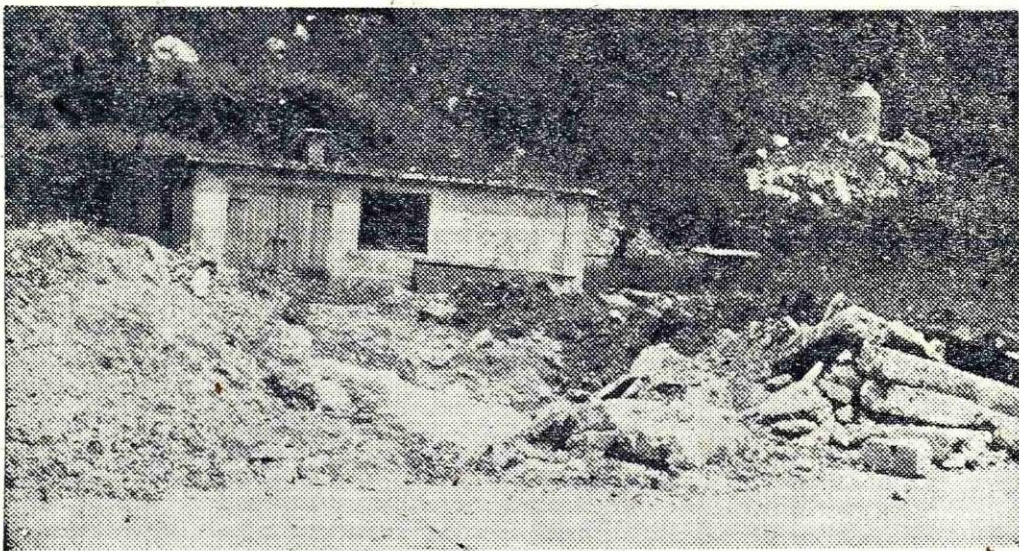

PA BREZ ZAMERE

Ko govorimo o našem turizmu, skoraj s ponosom povemo, kaj vse smo že vložili v to panogo gospodarstva, kakšne moderne hotele smo dogradili, kje imamo žičnice in vlečnice, skratka, kako skrbimo za razvoj turizma. Vendar ali je vse to tisto, kar je manjkalo našemu turizmu? Ali nismo pri tem pozabili na drobne stvari, hi zahtevajo le malenkostna sredstva ter več dobre volje, ki vzbude pri turistu občutek, da je prišel v urejen, prijeten kraj. Mislim predvsem na zunanji izgled naših naselij, na svetlice, urejene zelenice, parke. Tudi to zahteva turizem, še posebno pa bi morali za to skrbeti pri nas, tako da bil prvi vtis kar najboljši.

Večina tujih gostov se ustavi na Jesenicah pri menjalnici bodisi pri »Izletniku« ali »Kompasu«. Oglejmo si, kako izgleda središče Jesenic pred železniško postajo. V teh dneh je sicer hortikulturno društvo uredilo bližnjo okolico spomenika, vendar je ves ostali prostor od banke do gradbišča podvoza skrajno zanemarjen ter neurejen, kar je pravzaprav mil izraz za napol podrti barake in vegaste garaže, ki stoje med podvozom in cesto na tržnico, za nameček so pa vmes še kupi peska in skale, tako da dobi človek občutek, da smo na Jesenicah pred kratkim preživeli bombni napad. Prostor na drugi strani spomenika pa je bolj podoben zapuščenemu igrišču, na katerem je nekdo pozabil že večkrat prelepljene reklamne table, za lepšo dekoracijo pa skrbe polomljene klopi.

Ali je res tako težko popraviti klopi, odpeljati gradbeni material in zasejati ter sproti kositi travo? Da to ni urejeno, je odveč vsak izgovor, da ni denarja, ker je za to treba le več dobre volje, ki se nam bo lahko v prihodnje bogato obrestovala.

S STRESANJEM ŽLINDRE POČAKAJO, KO...

Da ne bi bilo več eksplozij SM žlindre pod haldjo, zasipamo izsušeno močvirje, kjer so kljub temu ostali izvirki pod nasipom promicajoče savske vode, z odpadnim gradivom. Z njim nameravamo namreč pokriti vodo, da žlindra ne bi več padala vanjo. Po novi poti na nasipu, ki se polagoma spušča na nivo močvirja, dovažajo vsak dan tovarnjaki odvečno odpadno gradivo. Da ne bi prišlo do nesreče, ker ob stresanju žlindra škropi, ali celo do eksplozije, je bilo domnjenjeno, da v času, ko tovarnjaki pod haldjo stresajo natežen tovor, ne stresajo žlindre s portalnim žerjavom čez rob halde.

B.

Zastaran problem se da rešiti!

Pomanjkanje voz ladij je že zastaran problem prometne. Če bi hoteli kriti potrebe obratov, tako kot jih vsak po svoji potrebi želi in naroča, je dejansko teh srednjestenskih odprtih ozkotirnih vagonov premalo. Najbolj jih primanjkuje običajno v sobotah, ob remontu SM peči in tudi ob večjih ali nedelj-skih popravilih na Javorniku. Pomanjkanje ladij pa še stopnjuje dejstvo, da te uporabljajo za skladišča livne opeke, mase za plavža, odpadno železo pri jeklovleku, elektrodnem oddelku itd. To bi razumljivo odpravili, če bi namesto ladij na takih mestih, kjer je to mogoče in so

žerjavi na razpolago, naredili druge naprave, zaboje ali podobno, da bi odpadno gradivo, smeti in tudi še uporabne surovine stresli v »ladje«, ko jih promet po naročilu dostavi. Rešitev v pomanjkanju voz je vedno v njihovem pospešenem obtoku, se pravi v skrajšanju nakladalnih in razkladalnih časov, ki so prav pri »ladjah« zelo dolgi.

Zadnje čase se je le nekaj premaknilo. Siva livarna namreč dobiva sivi grodelj le z normalnotirnimi vagoni.

To je sprostilo vsak tretji dan po 12 »ladij«. Za jeklovlevo vozimo livarske peske takrat, ko ni večjih remontov SM peči ali v obratih

Zdravniki na obisku v naši železarni

Na povabilo socialno zdravstvene službe so obiskali 20. maja naše podjetje trije zdravniki iz bolnišnice za duševne bolezni v Begunjah.

Med člani našega kolektiva je namreč precej alkoholikov, ki po eni strani s izostanki od dela hrome proizvodnjo, po drugi strani pa s svojim nerednim življenjem in trošenjem denarja za pijačo, svojim družinam ne nudijo osnovnih pogojev za preživljanje. Znano je, da je naša socialna delavka iz dneva v dan bolj zasedena z reševanjem neštetihih socialnih problemov, ki so rezultat neurejenih medosebnih odnosov med sodelavci in vodstvenim kadrom, nadalje povod za stalne družinske prepire zaradi pijančevanja in pogosto povod za obračun v podjetju.

Ko je naša strokovna služba obrazložila predstojniku bolnišnice za duševne bolezni, dr. Juriju Zalokarju in njegovima sodelavcema vso problematiko alkoholikov v našem podjetju, smo se dogovorili o nadaljnjem koordiniranem delu, ki naj bi potekalo ekipno ob sodelovanju industrijskih psihologov, socialnih delavcev, zdravstvene službe v podjetju in v obratni ambulanti ter kadrovske službe in zdravniki — psihiatri.

Zdravniki iz Begunj so si ogledali še nekaj proizvodnih obratov ter se seznanili s pogoji dela, da bi tako lažje presojali eventuelne navedbe in izjave alkoholikov. Iz izjav zdravnikov, da je tovrstna pobuda za sodelovanje res koristna in da je naše podjetje prvo, ki je uvidelo potrebo po takem sodelovanju, sklepamo, da je strokovna služba pravilno pristopila k sistematičnemu delu reševanja alkoholizma in alkoholikov v podjetju.

Takoj naslednjega dne, to je 21. maja pa je prišlo na ogled našega podjetja 18 obratnih zdravnikov, ki obiskujejo v Ljubljani na Zavodu SR Slovenije za zdravstveno

in tehnično varnost dvosemestralni postdiplomski tečaj iz medicine dela. Vodstvo omenjenega tečaja je uvidelo, da je nujno potrebno tečajnike seznaniti s tehnologijo v črni metalurgiji poleg teoretičnih predavanj, tudi z dejanskim prikazom načina dela in delovnimi pogoji v težki industriji.

V našem muzeju jim je inž. Karba najprej razložil tehnološki postopek dela, seznanili smo jih tudi z razvojem železarstva na Gorenjskem in na Jesenicah, ogledali so si muzej ter talilnice in valjarne. Po skupnem kosilu so odšli še v našo obratno ambulanto kjer jih je šef-zdravnik dr. Milan Čeh seznanil s problematiko socialno medicinskega področja, zastopnika socialno zdravstvene in varnostne službe pa s svojo problematiko v podjetju. Debat, ki je sledila, je bila zelo koristna in poučna, saj se nam je nudila redka prilika za izmenjavo izkušenj prav po vprašanju zdravstvene zaštite pri delu. V debati, ki jo je vodil vodja ekskurzije in vodja tečaja dr. Gabrijel Hrušvar, znan strokovnjak po vprašanju medicine dela, so sodelovali tudi naši obratni zdravniki in zastopnika strokovne službe v podjetju.

Tako zdravniki ekskurzisti, kot naša strokovna služba, vsi smo bili zadovoljni po prvem tovrstnem srečanju, ki pa naj ne bi bilo zadnje! Vodja ekskurzistov dr. Hrušvar se je ob koncu vsem lepo zahvalil, predvsem pa vodstvu podjetja, ki je omogočilo ogled naših obratov.

France Žvegelj

NA DOBRAVI BODO POSPRAVILI KOKS...

Zaradi zelo neredne dobave plavžarskega koksa so zaloge v Hrenovici pošle in ga moramo zato v povečanih količinah voziti iz skladišča na Dobravi. Dnevno tam naložijo po 15 vagonov, vse dokler ne bomo vsega zvozili na Jesenice. Težave so v tem, da je tam dvigalo UB-5, ki ima manjšo nakladalno kapaciteto in ker je v ponedeljek prišlo do okvare, ki pa so jo v kratkem času popravili. Če bi morali tja poslati večje dvigalo UB-1, bi s tem ogrozili pripravo vložka hladnega grodlja na haldi. Zato je nujno, da dvigalo UB-1-58 čimprej pošljemo v popravilo, da bomo kos nalogam ob povečanih dovozi, ki so predvideni od julija naprej.

ZAHVALA

Sindikalnemu odboru obrata plavž se najlepše zahvaljujem za denarno pomoč, ki sem jo prejel v času mojega bolovanja.

Vsem še enkrat najlepša hvala in lep pozdrav.

Francjo Kosančič

Nov delovni čas

V ponedeljek, 30. maja, bo začel veljati nov železniški vozni red. Z novim voznim redom se bo precej spremenil tudi prihod in odhod vlakov na Jesenice, s katerimi je povezan tudi delovni čas v železnici. Vozni red smo objavili v zadnji številki »Železarnja« in bi zato le še enkrat opozorili na napako, ki se nam je vrnila. Vlak bo zjutraj prihajal iz Nove Gorice ob 5.28 uri in ne ob 5.07.

Tako bo tudi v naši železnici začel 30. maja veljati nov delovni čas. Jutranja izmena bo pričela z delom ob 6. uri, popoldanska ob 14. uri in nočna ob 22. uri.

Vzporedno s tem bo seveda spremenjen tudi vozni red delavskih avtobusov, ki bodo prihajali na Jesenice četrte ure pred začetkom dne in odhajali z Jesenic zjutraj ob 6.15 uri, ob 14.20 in ob 22.15 uri. Lokalni avtobusi na Plavž in Koroško Belo bodo odhajali s postaj pet minut po končani dnini.

Opozarjamo vse sodelavce, ki se vozijo na delo z vlaki, da se pravočasno pozanimajo za vozni red vlakov na odhodnih postajah. Prav tako želimo opozoriti, da je nadzorna služba dolžna prijaviti vsakogar, ki bi predčasno čakal pred vratarjem na konec dne, ker je čas od konca dne do odhoda vlakov in avtobusov zadoščen ter je zbiranje pred vratarji prepovedano. Za predčasen izhod iz obratov in oddelkov pa so odgovorni obratovodje, vodje služb in delovodje.

Japonski plavž proizvedel 4000 ton grodlja na dan

Japonski plavžarji so znani kot najbolj napredni na svetu, saj so z vsemi razpoložljivimi sredstvi uspeli izredno znižati porabo koksa na 500 kg na tono grodlja, neredko pa tudi pod to številko.

V letošnjem letu so na razpolago podatki za presenetljive proizvodne uspehe, ki jih je dosegel novi plavž št. 3 v japonski železnici »Tobata«, ki pripada znani železarski družbi »Yawata«. Ta plavž, ki ima koristni volumen 1.947 m³, je proizvedel v letošnjem januarju 104.716 ton grodlja oziroma v povprečju 3.378 ton. Največjo in obenem tudi rekordno proizvodnjo je dosegel 17. januarja in sicer 4.099 ton, kar je za plavž s takšnim koristnim volumenom res presenetljiva proizvodnja.

Tudi ostali obratovalni pokazatelji za januar so odlični in kažejo ves sedanji napredek japonskih plavžev.

Koksa je porabil samo 437 kg na tono grodlja, mazuta 28,6 kg na tono grodlja in kisika 2.500 m³ na uro. Količina vpihavanega zraka je bila 3.150 kub. metrov na uro in njegova povprečna temperatura 1.039° C. Tudi analiza grodlja je bila izvrstna, saj je vseboval v povprečju 0,42 % silicija ter 0,31 % žvepla.

Takšne, do še nedavnega skoraj nemogoče proizvodne rezultate, je možno doseči le ob smotrnem izkoriščanju vseh dosežkov moderne plavžarske tehnike. Tu gre za

kvaliteto samega vsipa, ki je pri japonskih plavžih na najvišji možni ravni, saj uvažajo najboljšo rudo iz prekomorskih dežel ter jo potem še doma pripravijo. Tudi koks imajo kvaliteten, ker tudi premog uvažajo v glavnem iz ZDA. Končno se poslužujejo tudi vseh ostalih ukrepov, ki omogočajo večjo proizvodnjo ter nižjo porabo koksa kot: vpihavanje mazuta in kisika skozi pihalice, visoke temperature zraka ter visokega pritiska na žrelu plavža. Končna posledica vseh teh ukrepov so takšni obratovalni pokazatelji kot jih je dosegel v januarju plavž št. 3 v železnici »Tobata«.

K.

OBISKALI SO NAS...

— V soboto, dne 22. maja, so prispeli na ogled našega podjetja in razgovore z našimi sindikalnimi funkcionarji predstavniki sudanskih sindikatov, ki so na obisku v Jugoslaviji.

— G. Hans Winkler od firme Stocker iz Künza, strokovnjak za šamotni izlivni material, ki nam je obrazložil uporabo izlivnega materiala glede na različne vrste jekla. Dogovorjeno je bilo, da nam ta firma dobavi poizkusno količino šamotnih čepov ter izlivkov SANIT.

— Gospa Dorotea Podlejska od firme CENTRO-ZAP Katowice v zvezi z dobavami valjev po zaključenih

pogodbah za valjarno na Javorniku.

— Gospod Roberto Bianchi iz Italije glede ponudbe valjev za našo novo žično valjarno.

ODPOTOVALI SO:

— V Vzhodno in Zahodno Nemčijo obratovodja jeklovleka Berti Brun in njegov asistent Berti Krapež z namenom, da obiščeta nekaj podjetij, kjer imajo jeklovleke in da se seznani s tehničnim postopkom, ki bo uveden z rekonstrukcijo tega oddelka pri nas.

— V Avstrijo šef raziskovalnega oddelka dr. inž. Ma-

rin Gabrovšek in obratovodja martinarne inž. Stanislav Čop. Udeležila se bosta letne skupščine avstrijskega združenja metalurgov.

BORCEM SERCERJEVE BRIGADE

V nedeljo, 6. junija, ob 10. uri dopoldan bo srečanje borcev Serčerjeve brigade na Golem pod Mokrcem. Na tem srečanju bodo popisani vsi nekdanji borci te brigade. Zbirališče bo v Ljubljani na Trgu revolucije (nekdanji Kongresni trg), od koder bo organiziran od 8. ure naprej prevoz z avtobusi na kraj srečanja in nazaj v Ljubljano. Borci Serčerjeve brigade iz jeseniške občine, ki se bodo udeležili srečanja, naj se javijo na Občinskem združenju borcev NOB Jesenice do petka, 4. junija 1965.

Občinski odbor Združenja borcev NOB Jesenice

Izpiti na poklicni industrijski šoli

Učenci III. razreda poklicne industrijske šole, ki so zaključili z rednim poukom že 12. maja in ki so razred uspešno zaključili, so pričeli v soboto polagati zaključne izpite. Pismeni izpitni nalogi,

ki so jo pisali v soboto, bo sledil še praktični in nato ustmeni izpit, tako da bodo učenci poklicne šole zaključili z izpiti do 7. junija, ko se začne zaključni izpiti na tehniški srednji šoli. Tokrat je izpitom od 81 učencev zadnjih letnikov pristopilo 60 učencev, ostalih 21 pa bo opravljalo zaključne izpite v jesenskem roku. Predsednik izpitnega odbora je Zvone Labura, obratovodja žebjarne. Medtem ko bo dala poklicna šola letos novih 81 kvalificiranih delavcev, na redni tehniški srednji šoli letos ne bo absolventov, ker ni četrtega razreda, na večernem oddelku tehniške srednje šole pa bo letos le 11 absolventov, to je približno 1/3 vpisanih.

tehnični feljton

O perspektivah indijske železarske industrije

Izredna konjunktura na področju proizvodnje v svetovni železarski industriji v letu 1964 je imela svoj vpliv tudi na prihodnji razvoj te industrijske veje v Indiji, ki je izdelala v preteklem letu 5,85 milijona ton surovega jekla. Kljub precejšnjim finančnim težavam, predvsem zaradi pomanjkanja deviznih sredstev, je indijska vlada trdno odločena, da nadaljuje z izgradnjo železarske industrije. Pri tem gledajo indijski uradni krogi s precejšnjim optimizmom na bodoči razvoj gradnje bazične industrije, čeprav težav, poleg že omenjenih z devizami, ne manjka.

V tretji petletki, ki sedaj teče (1961—1966), je bilo predvideno dokončanje izgradnje treh največjih državnih indijskih jeklarn v Bhilai, Durgapurju in Rourkeli s proizvodno kapaciteto surovega jekla letno 2,5 milijona ton, 1,6 milijona ton in 1,8 milijona ton. Izgradnja teh železarn se približuje koncu in zato lahko že razmišljajo o nadaljevanju gradnje v drugi fazi, ker v letih 1970/71 predvidevajo povečanje letne proizvodnje surovega jekla na 18 do 20 milijonov ton.

Da bi v petih letih dosegli za okoli 14 milijonov ton večjo proizvodnjo surovega jekla kot je bila v preteklem letu, bodo morali zgraditi

nove železarne in povečati kapacitete že obstoječih. Tako nameravajo zgraditi tri nove železarne v Bokaru, Neyveli in državi Madras ter v Goi. Poleg tega bodo do leta 1970 povečali proizvodnjo že obstoječih največjih železarn v Bhilai, Durgapurju in Rourkeli na 3,5 milijona ton, 3,3 milijona ton in 2,5 milijona ton. Pri tem je s tem povečanjem proizvodnih zmogljivosti izčrpana možnost še nadaljnjega povečanja v Bhilai in Rourkeli, medtem ko bodo po letu 1970 še nadaljevali izgradnjo železarn v Durgapurju do končne že sedaj predvidene kapacitete 5,5 milijona ton surovega jekla letno. S takšnim povečanjem bo železarna Durgapur ena največjih železarn na azijski celine.

Za v prihodnjih letih predvideno povečanje kapacitete železarn v Durgapurju na 3,3 milijona ton bodo izvedla britanska podjetja in z britansko finančno pomočjo. Za celotno gradnjo računajo, da bodo potrebovali 1,85 milijarde DM in britanska vlada je že odobrila kredit 700 milijonov DM, s katerim bodo krili potrebna devizna plačila.

Tudi za novo železarno v Bokaru so najeli inozemsko posojilo in sicer v Sovjetski zvezi.

V ta namen je sovjetska vlada že odobrila posojilo v višini 850 milijonov DM in sicer pod zelo ugodnimi plačilnimi pogoji, saj ga bo morala indijska vlada vrniti v 12 letih pri samo 2,5 % obrestih. Vso investicijo za to železarno do končne faze izgradnje s kapaciteto 4 milijone ton surovega jekla letno cenijo v indijskih finančnih krogih na okoli 3,85 milijarde DM. Vse projekte in dela na konstrukciji bodo izvedli sovjetski strokovnjaki, medtem ko bodo potrebna gradbena dela izvedli Indijci sami. Železarna bo projektirana po najmodernejših principih, saj bodo imeli plavži koristni volumen 2000 m³ in s tem dnevno proizvodnjo preko 3.500 ton grodlja, medtem ko bodo surovo jeklo proizvajali v kisikovih konvertorjih s kapaciteto 200 do 250 ton. Ta železarna bo proizvajala samo pločevino raznih dimenzij ter vroče in hladno valjane trakove.

Brez dvoma kažejo vsi ti načrti in napori indijske vlade za izgradnjo lastne železarske industrije, da se dobro zaveda, da brez solidne bazične industrije ni možno graditi ostale industrije in s tem dvigniti standard prebivalstva.

K.

Predsedniku SFRJ
tov. Josipu Brozu Titu
Beograd

Dragi naš tovariš Tito!

Radoš in ponos nas navdajata, ko Ti sporočamo, da smo danes pričeli s proizvodnjo kvalitetnega jekla v novi 60-tonski električni peči, prvcu rekonstrukcije železarne, ki nas bo približala nivoju sodobne metalurgije v svetu.

Prosimo, da sprejmeš to vest kot simbolično darilo jeseniških jeklarjev za Tvoj življenjski jubilej. Obenem se pridružujemo čestitkam milijonov delovnih ljudi Jugoslavije, ki kot mi želijo, da bi Ti lahko s stiskom rok voščili vso osebno srečo in zadovoljstvo.

Trdno smo prepričani, da nas boš kot doslej tudi v prihodnje vodil mimo vseh mednarodnih agresivnih zapletov po poti mirne graditve naše sedanjosti in prihodnosti v duhu načel socializma.

Srečno!

Kolektiv
Železarne Jesenice

Jesenice, dne 25. 5. 1965

Kako smo gradili novo električno peč

Za nakup ASEA peči na Švedskem se je naša železarna odločila že pred tremi leti. Takrat je bila s firmo ASEA podpisana tudi ustrezna pogodba. Da bi sploh začeli z obratovanjem, je bilo treba zgraditi tri velike objekte: daljnovod 110 kV Moste-Jesenice, transformatorsko postajo 110/35 kV ter samo električno peč. Za izgradnjo omenjenih objektov smo potrebovali 1.650.000.000 dinarjev, vendar pri teh podatkih niso upoštevani stroški predelav v obratu in bodo financirani iz drugih virov.

Najprej so začeli z izgradnjo vodovoda, ki je dolg 5800 m. Dogradili so ga 15. decembra 1963. Gradbena dela so zaupali SGP »Projekt« iz Kranja, montažna dela je opravilo podjetje »Elektro Gorica« iz Nove Gorice. 20 drogov je nabavilo podjetje »Energoinvest«, enega pa Komunarska zadruga Videm Krško.

Z izgradnjo nove transformatorske postaje 110/35 kV so začeli lani v juniju, z montažo pa v novembru. Objekt je zgrajen na 21 betonskih stebrih in so morali izkopati 1666 m³ zemlje ter vgraditi okrog 2000 m³ betona in 670 m³ opečnega zidu. Transformatorska postaja je sestavljena iz petih 110 kV celic in 10 35 kV celic, dveh transformatorjev po 200 MVA s transformacijo 110/35 kV. Pripravljen je že prostor za tretji transformator. Položiti so morali 10.600 m signalnih kablov raznih dimenzij ter 990 m 35 kV kabla. Pri izgradnji transformatorske postaje so sodelovala podjetja »Projekt« Kranj, »Elektro podjetje« Ljubljana, »Energoinvest« Sarajevo, ki je dobavilo opremo in jo tudi montiralo. Transformatorje so izdelali v podjetju »Rade Končar« Zagreb, komandno ploščo pa IMP Ljubljana.

5. oktobra 1963 so začeli z gradbenimi deli pri izgradnji nove električne peči in izkopali 10.100 m³ zemlje. Vgradili so 3170 m³ betona in

porabili več kot 105 ton betonskega železa. Z montažnimi deli so začeli 19. avgusta 1964. Omenimo naj še, da smo dobili iz Švedske 410 ton opreme. Že lani so prispeli monterji firme ASEA. Peč porabi za hlajenje 1100 l vode na minuto, dolžina vgrajenih cevi pa znaša 4000 m. Zmogljivost peči je od 50 do 60 t, posebej pa je treba omeniti, da je peč opremljena z induktivnim mešalcem, kar omogoča izdelavo boljših kvalitete in olajšuje delo zaposlenim delavcem pri peči. To je hkrati tudi največja električna peč za proizvodnjo jekla v Jugoslaviji.

Našeje smo še izvajalce del: peč je dobavilo in opravilo montažni nadzor podjetje ASEA iz Švedske, gradbeni projekt so napravili pri Industrijskem biroju v Ljubljani, gradbena dela SGP »Sava« Jesenice, montažna dela EM Maribor, instalacijska dela pa IMP Ljubljana. Žerjave ter vlagalni voziček za dodatke so izdelali v Litostroju, 50-tonski šaržirni žerjav pa v tovarni »Metalne« Maribor. Pri izdelavi 80-tonskega žerjava je poleg »Metalne« Maribor sodeloval še kolektiv vzdrževalnih delavnic naše železarne in IMP Ljubljana. Tehnice je dobavilo in montiralo podjetje »Libela« iz Celja.

Razen navedenih podjetij so pri izgradnji peči sodelovali še Komunalno podjetje Jesenice, Vodovod Jesenice ter vzdrževalne delavnice Železarne Jesenice. Doma so izdelali vsipne košare. Sodelovali smo tudi pri izdelavi šaržirnih voz. Lokomotivo za transport vložka so izdelali v tovarni »Djuro Djaković«. Med gradnjo peči je bilo tudi precej težav zaradi kasnitve rokov pri dobaviteljih opreme in izdelovanju dokumentacije ter izvajalcih ostalih del.

Pri izgradnji nove 60-tonske električne peči je bila pri upravi osnovnih sredstev ustanovljena glavna operativna skupina. Vodja objekta je bil Tone Dolenc, vodja gradbišča Edo Drobnak, glavni energetik UOS inž. Jože Kramar, gradbeni nadzornik Alojz Lukežič. Za nadzor pri mehanski opremlitvi, montaži in instalaciji je skrbel Vojko Kučina. Komanda 110 na 35/5 trafo postaji in elektro oprema žerjavov — Valentin Pustov, predelava 80-tonskega žerjava žerjavi in razkladni stroj — Jože Jelovčan.

Joež Dreža, dninski delovodja

Smažl Mušič, topilec

Anton Gale, vodja v livni jami

Nova pome za na

KMALU SE BOMO
PRIBLIŽALI DRŽAVI
Z MOČNO RAZVITO
JEKLARSKO
INDUSTRIJO

Joež Dreža je delovodja in je v naši železarni zaposlen od leta 1958. Leta 1964 je začela obratovati električna peč. Takrat so se poprijeli Jožeta Dreža bistveni deli od sedanjih. Delavci kakor tudi s osebje so bili brez pravega dela v obratu še nekaj časa. Delovni pogoji v tistih časih takrat so ljudje pogosto tudi v nezavest. Seveda ni bilo vedno ma poznali tehnoloških stopkov, kakšne imenine. Za lažje razumevanje navedenih podatkov takrat znašala mesečna vodnja 400 ton, prosto pa je napravila več naprejš, saj so lani mesečno proizvodnjo. Že ta podatek kaže, kako razvojno pot in so napravili obratovnih 25 let in četrtek primerjamo še vodnjo, ki nam bi jo novi 60-tonski ASE bomo prišli do zaključka kakršnakoli prim stanjem izpred pr let praktično nemogotve vse povsod kaže večje razlike in p

Ob začetku obratovanja nove ASEA peči je govoril tudi Anton Grošelj predsednik DS železarne

Oblaganje sten nove

Nova električna peč membna pridobitev naše gospodarstvo

U SEBOMO
ŽALI DRŽAVAM
NO RAZVITO
RSKO
TRIMO

reža je delovodja iz-
je v naši železarni
en od leta 1939, ko
a obratovati prva
peč. Takratni po-
e po pripovedovanju
reže bistveno razli-
sedanjih. Tako me-
kor tudi strokovno
bili brez prakse, kar
obratu še bolj otež-
delovni pogoji so bi-
h časih tako težki,
udje pogosto padali
ezavist. Seveda ta-
nis niso vedeli oziro-
ali tehnoloških po-
kakšne imamo da-
laži razumevanje
delovnih pogojev, da je
ašala mesečna proiz-
00 t, proizvodnja
apravila velik skok
aj to lani beležili
proizvodnjo 1472 ton.
atek kaže, kako ve-
ot in napredek
vili obratu v pre-
letih in če ta poda-
erjamo še s proiz-
i nabi jo dosegli v
tonska ASEA peč,
šli do zaključka, da
nako primerjava s
izpred predvojnih
čno nemogoča, kaj-
sod se kažejo vedno
elike in proizvodni

uspehi, ki pa so in bodo v
korist kolektivu DE elektro-
peč in delovni skupnosti žele-
zarne.

Pred dobrim letom sem bil
na enomesečni praksi na
Švedskem v železarni Ny-
kroppa, kjer imajo staro
elektro peč z induktivnim
mešalcem. Menim, da ko bo
pri nas dokončno obdelan
tehnološki proces proizvodnje
jekla v tako velikih pečeh
kot je naša, se bomo močno
približali proizvodnji jekla v
drugih državah, kjer imajo
že razvito jeklarsko indus-
trijo.

SMAIL MUSIČ: NAPRAVITI BO TREBA OBRAČUN S STARIM NAČINOM IZDELAVE JEKLA

Zaposlitev v obratu elek-
tropeč sem dobil pred 18. leti
in sem zaposlen kot topilec
pri peči. Končno smo le pri-
čakali dan, ko bo nova 60-
tonska ASEA peč začela ob-
ratovati in bomo izdelali pr-
vo šaržo. To pomeni, da bo-
mo napravili obračun s starim
načinom dela in preha-
jamo na nov način izdelave
jekla. Zdi se mi, da se vsi
člani kolektiva obrata elek-
tropeč zavedamo, kolikšnega
pomena je nova 60 tonska
elektropeč tako za našo eno-
to kakor obrat v celoti, zato
smo se na obratovanje pri
novi elektropeči pripravljali
že dalj časa. Obratovodstvo

elektropeči je skupno z ŽIC
organiziralo seminar za člane
našega kolektiva, ki bodo za-
posleni pri novi peči z na-
menom, da se pravočasno se-
znani s tehnološkim nači-
nom dela. Udeležba na semi-
narju je bila stoo odstotna, kar
pomeni, da so se vsi člani
našega kolektiva zavedali ve-
like odgovornosti, ki jo bomo
imeli, če bomo hoteli, da bo
peč obratovala v zadovoljstvo
nas vseh. Naši sodelavci so
tudi spoznali, da se izdelavi
jekla v železarni obetajo
boljši časi. Razen že omenje-
nega seminarja so bili člani
našega kolektiva na praksi
na Švedskem, eden pa tudi
na Poljskem. Tudi jaz sem
bil na Švedskem in lahko re-
čem, da smo si vse tisto, kar
smo tam videli, dobro zapo-
nili in bomo izkušnje upora-
bili pri našem delu in jih tu-
di prenašali na ostale člane
kolektiva.

ANTON GALE:

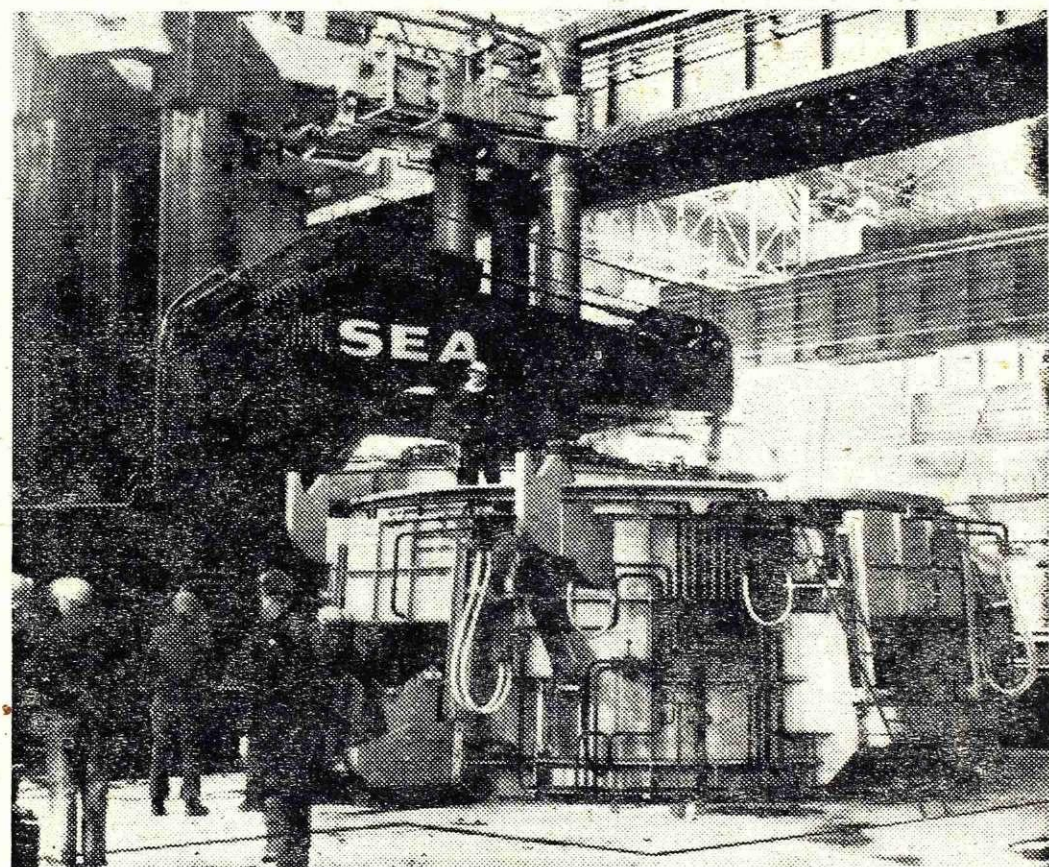
VELIKA BO ODGOVORNOST

V železarni delam že od le-
ta 1938. Sodeloval sem že pri
gradnji prve električne peči.
Večina takratnih delavcev ni
niti vedela, kakšna je peč in
tudi niso vedeli, kako je s
proizvodnjo jekla. V 25 letih
smo v našem obratu prehodili
težko pot, da smo dosegli da-
našnjo proizvodnjo. Vsak iz-
med nas se je trudil, da bi
bil čimbolje seznanjen s sa-
mim tehnološkim postopkom.
O tem, da ne moremo pri-
merjati stanja iz predvojnih
let z današnjim stanjem v
našem obratu, je povedal že
delovodja Dreža, vendar naj
dodam le to, da razlike niso
samo pri količinski proizvo-
dnji, ampak tudi pri kvaliteti
izdelavi jekla. Spominjam
se, kakšne so bile prve šarže
in kakšne težave smo imeli
pri vlivanju v primerjavi z
današnjim stanjem.

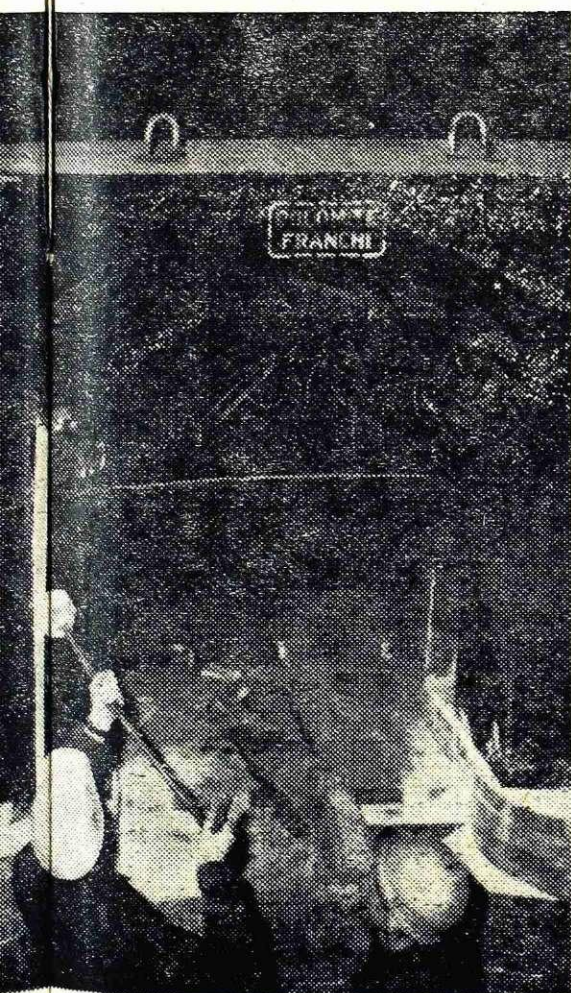
Kot vodja livne jame se za-
vedam, da bo moja odgovor-
nost zelo velika. Paziti bom
moral, da bo livna jama ved-
no dobro pripravljena, tako
da v jeklu ne bo raznih pri-
ključkov in drugih napak. Ne-
eni izmeni bo pri novi peč
zaposlenih 16 ljudi. Zaveda-
mo se, da smo šele na za-
četku poti in da se bo treba
včasih spoprijeti tudi s teža-
vami, vendar z izrednim za-
nimanjem za sam postopek
pri izdelavi jekla, ker bomo
le tako premostili vse mora-
bitne težave. Zavedamo se
da bo od naše pozornosti in
znanja ter prizadevnosti od-
visno obratovanje nove 60
tonske električne peči, s ten-
pa tudi vsak dan okrog 25
novih dragocenih ton jekla
ki za kolektiv Železarne Je-
senice pomenijo lep dodatek
k sedanji proizvodnji in te-
mu primerno večjo finančno
realizacijo.

Z gradbenimi deli za novo električno peč smo začeli 5. oktobra 1963. leta

Novo električno peč smo dobili s Švedske od podjetja ASEA

sten nove električne peči z dolo-bloki

Pred slovesnim začetkom obratovanja nove EL-peči je bila prva seja novega DS železarno

Ob 20-letnici osvoboditve je bila v nedeljo 9. maja v nekdanjem taborišču Dachau svečana proslava

Nikoli več...

Dachau z vsemi ostalimi zloglasnimi koncentracijskimi taborišči širom Nemčije, Avstrije, Francije, Poljske itd., je bil največja sramota nemške kulture in popolna negacija vsakega človeškega dostojanstva.

Nemški nacizem je v svoji oholi nadutosti hotel ustvariti novo nemško raso in državo, ki naj bi vodila in odločala o usodi vseh ostalih narodov.

Koncentracijska taborišča, ki so jih povečini morali graditi priporniki sami, so skrivala v barakah vse močnejše mučilne naprave s krematoriji za sežiganje teh žrtev. V Dachau — taborišču smrti je bilo po uradnih podatkih komande taborišča 188.358 pripadnikov naslednjih narodnosti: Poljaki, Čehi, Rusi, Ukrajinci, Avstrijci, Belgijci, Luksemburžani, Francozi, Italijani, Norvežani, Jugoslovani, Švedi, Holandci, Madžari, Finci, Bolgari, Španci, Albanci, Egipčani, Paragvajci, Američani in Nemci. Po izjavah pripornikov pa je to število znatno višje. Židov in Rusov sploh niso evidenciali, prav tako proti koncu vojne tudi ostalih ne, marveč samo vse masovno uničevali.

V soboto, 8. in nedeljo, 9. maja, so se zbrale v dachauskem taborišču številne delegacije bivših pripornikov z namenom, da počaste spomin na žrtve v tem taborišču. Proslave se je udeležila tudi slovenska delegacija, ki so jo sestavljale skupine iz raznih krajev Slovenije. Udeležili so se je tudi interniranci iz Dalmacije in Istre. Več kot deset tisoč nekdanjih pripornikov in njihovih svojcev se je vrnilo, da se poklonijo žrtvam nacizma in manifestirajo zahtevo, da se grozodejstva teh dni ne povrnejo nikoli več.

V nedeljo, 9. maja, je bila osrednja proslava. Številne delegacije so položile vence na grobove žrtev. Pred in po proslavi smo si ogledali taboriščne prostore, v katerih so živeli priporniki. Krematorij s komoro za uničevanje pripornikov s plini, kavlji, na katere so obešali pripornike, nudi obiskovalcu grozljivo sliko sadizma, s katerim so esesovci uničevali nemočne ljudi. Krematorij z vsemi svojimi napravami je še danes tak, kot pred dvajsetimi

leti, medtem ko so večino barak odstranili in ves ogromen prostor preurejajo. Nekaj novih barak je že postavljenih. Takoj za krematorijem je lep park, v katerem so številne spominske plošče. Na tem prostoru so namreč odlagali pepel pripornikov, sežganih v krematoriju. Žal ni bilo časa za bolj sistematičen ogled ostalih stavb in taborišča sploh, posebno pa strelišča v Leitenbergu, na katerem so masovno streljali pripornike.

Še isti dan popoldan smo nadaljevali pot proti Franciji v nič manj strašno taborišče smrti, katerega so Nemci zgradili v Netzeweilerju v višini 1100 m, globoko v Vogezih. Gradili so ga priporniki. Na ogromnih terasah so bile barake za pripornike. Bodeča žica okrog taborišča, skozi katero je tekla električni tok in mrki stražni stolpi, so pripornikom jemali vsako misel in nado na svobodo. Barak ni več. Na teh mestih so danes spomeniki z napisi taborišč, iz katerih so prihajali priporniki. Ostala pa je še baraka, v kateri je krematorij s komoro za uničevanje s plini in sobe, v katerih so priporniki čakali na smrt. Priporniki so med drugimi strahovitimi doživljaji povedali tudi tole zgodbo: »V nekem taborišču je moral 16-letni deček — pripornik voziti z vozičkom mrtvece iz plinske komore. Eden od žrtev ni bil mrtev. Prosil je fanta, naj mu da vode. Fantek je nabil v posodo vode in jo dal žrtvi. Pri tem je fanta zalotil esesovec in ga vprašal, kaj dela. Deček je pojasnil, da mu je na prošnjo dal vode, ker ga je plin samo omamilo. Esesovec mu je grobo odvrnil, da je ta človek mrtev in on z njim vred. Deček je moral poriniti v plinsko peč še živega človeka, takoj za njim pa je esesovec porinil v peč še njegga.« Vsak komentar k tej zgodbi bi bil odveč.

Tla v sobah so vsa okrušena od revolverjskih strelcev, kjer so mučitelji streljali svo-

je žrtve. Enako, kakor v Dachau, so tudi tu v stropih vdelani kavlji, na katere so obešali pripornike. Poleg peči za sežiganje mrtičev leži v kotu velik kup copat in lesenih cokel zapornikov, ki so romali v peč. V neposredni bližini krematorija je baraka, ki so jo uporabljali za zapiranje pripornikov. Že itak za žično ograjo in brez vsake svobode, so zapornike za vsako malenkost zapirali v bunkerje in temnice. V bunkerjih so bile odprtine, v katerih naj bi bile peči za gretje tega prostora. Esesovci pa so namesto peči v te luknje, ki so bile visoke 1 m in 50 cm široke, strpali kar po tri pripornike in jih mučili v takem položaju ne samo po nekaj ur, marveč tudi dalj. Na vrhu taborišča so še danes vislice, na katere so ob prisotnosti vseh pripornikov obešali pripornike, ki so se kakorkoli pregrešili nad taboriščnim redom. Ob vstopu v taborišče leže kamnite kladve, težke do 30 kg, ki so jih priporniki dopoldan morali nositi iz bližnjega kamnoloma v spodnji del taborišča, popoldan pa nazaj v kamnolom ali obratno. Enako so morali nositi ogromne sveže s svežega dračja in vej, vse za zabavo svojim mučiteljem.

Taborišče je danes muzej. Francozi so nad taboriščem lepo uredili grobove žrtev, ki so bile obešene ali ubite. Med njimi je tudi Jeseničan Filip Brajc in morda še mnogo drugih, za katere mihče ne bo vedel imena. Beli križi iz kamna nemo pripovedujejo zgodbe o strahotnih dneh in doživljajih ljudi, ki so prišli v to taborišče smrti. V spomin in opomin, da se te strahote ne povrnejo nikoli več, so Francozi postavili ogromen spomenik, visok okrog 60 m, v njem pa je upodobljena silhueta človeka enake velikosti. Za to taborišče tedaj nihče ni vedel. Tako so tu krvniki lahko brez vsake kontrole masovno zverinsko mučili in uničevali pripornike.

Nekaj minut od taborišča je večje kmečko poslopje. Na videz nič posebnega, vendar je v sebi skrivalo priprave za masovno uničevanje ljudi. V poslopju je bila plinska komora, v kateri so uničevali

predvsem ženske. Poleg plinske komore so v tem prostoru še tri 1,5 m globoke kopalne kadi, v kateri so delali poizkuse na ljudeh z vrelo in mrzlo vodo. Žrtve, ki so jih tu uničili, so nato s kamioni odpeljali v anatomski institut v Strassbourgu, kjer so ugotavljali učinek strupov na človeški organizem. Te poizkuse je delal univerzitetni profesor dr. Hirt, ki je bil pozneje tudi uničen kot vojni zločinec. Na vratih obiskovalec lahko bere izjavo tega zločinca, ki jo je o svojih nečloveških poizkusih dal sodišču, ki mu je sodilo. Grozljivi eksponati, ki kažejo, kako neusmiljeno in s kakšno krutostjo so Hitlerjevi pomagači uničevali nedolžne ljudi.

Iz taborišča Netzeweiler nas je pot vodila v ljubko alžasko mesto St. Marie de Min. Tu je bilo veliko delovno taborišče, v njem pa številni priporniki iz vseh delov Evrope, med njimi tudi mnogo Slovencev. V železniškem predoru, ki je poleg mesta, so Nemci pripravljali tovarno za izdelovanje projektilov V1 in V2. Za pripravljalna dela so uporabljali pripornike. Delali so v dveh izmenah po 12 ur dnevno, v nedeljo pa celo po 18 ur. Spali so v neki tekstilni tovarni na drugem koncu mesta. Poslopja danes služijo zopet prvotnemu namenu. V njih je tekstilna tovarna, ki smo si jo tudi ogledali. Domačini tega mesta so pripornikom zelo pomagali. Seveda je bil vsak poizkus pomagati, zelo tvegan. Vsak, ki so ga Nemci pri tem zalotili, je delil njihovo usodo, najmanj pa so ga za nekaj mesecev zaprli v sodne zapore okraja.

Tovarišem, ki so delali kot priporniki v tunelu, so občani s predsednikom in generalnim tajnikom ter odborniki občine priredili lep in zelo pristrčen sprejem. V sejni dvorani je bila lična razstava pisem, dopisnic in drugih zanimivosti, ki so ostale po likvidaciji taborišča. Med drugim je bila razstavljena tudi obleka, kakršno so nosili priporniki, označena s številko in začetno črko narodnosti pripornika.

Po pozdravnem nagovoru predsednika občine, besedah predstavnika bivših pripornikov, ki se je zahvalil za pomoč meščanov tega mesta v teh težkih dneh, so v spomin na to srečanje bivši priporniki izročili predsedniku občine lepo stensko sliko Ljubljane, glavnega mesta Slovenije.

Še pozno zvečer nam je igrala domača godba in razgovorov ni hotelo biti konca. Le žal, da je bil čas za to prelepo srečanje tako kratko odmerjen. Naslednji dan smo se odpeljali z našim železnim konjem nazaj proti Nemčiji in preko Avstrije nazaj v domovino.

Menim, da ne bomo v stanju nikoli dati žrtvam, ki so padle po nemških koncentracijskih taboriščih širom Evrope, dovolj spoštovanja, kajti za tako strašno in nečloveško trpljenje se nikoli ne bo mogoče dovolj oddolžiti. Žal, da nam je mnogo prežgodaj to neizmerno veliko gorje, katerega so pretrpeli naši najboljši ljudje, šlo v pozabo in da se vse premalo spominjamo in spoštujemo žrtve, ki so darovale svoja dragocena življenja za našo svobodo.

Jože Rozman

V TABORIŠČU DACHAU SO PREMINULI:

1. Avsenik Albin, Jesenice
2. Bačar Miha, Blejska Dob.
3. Baloh Rudolf, Moste
4. Bergman Franc, Jesenice
5. Čelesnik Rudi, Jesenice
6. Jeram Zvonko, Jesenice
7. Koselj Jakob, Žirovnica
8. Krznarič Pavel, Mojstrana
9. Makovec Alojzij, Rateče
10. Pavšič Rudolf, Jesenice
11. Praprotnik Vinko, Potoki

12. Pretnar Valentin, Jesenice
13. Pukšič Anton, Jesenice
14. Ravnik Franc, Javornik
15. Rozman Jože, Jesenice
16. Svetina Jože, Javornik
17. Talar Stanislav, Jesenice
18. Zusino Marjan, Javornik

V TABORIŠČU NETZEWEILER — STUTHOF:

1. Brajc Filip, Jesenice
2. Sušec Edvard, Jesenice
3. Šifrer Anton, Dovje

20. let dela in obstoja amaterskega gledališča »Tone Čufar«

V nedeljo, 30. maja, ob 20. uri bo gledališče »Tone Čufar« uprizorilo peto premiero v letošnji sezoni in 150. premiero v dvajsetih letih svojega dela in obstoja. To bo drama Ivana Cankarja »Hlapci«, s katero bo gledališče počastilo 20. obletnico osvoboditve in 20-letnico svojega dela in obstoja. S Cankarjevim »Pohujšanjem v dolini Sentflorjanski« je leta 1945 gledališče tudi začelo svojo pot in polovico doslej prehojene poti, to je 10-letnico leta 1955, je prav tako počastilo s Cankarjevim »Kralj na Betajnovi«.

150 različnih dramskih del je gledališče uprizorilo v dvajsetih letih neprekinjenega delovanja in številnim obiskovalcem v bližnji in daljni okolici ter v inozemstvu dalo več kot 2050 predstav. Ne da se preceniti vseh prostovoljnih ur požrtvovalnosti, snovanja, iskanja, razočaranj in radosti nad uspehi številnih ljubiteljev gledaliških desk na Jesenicah, ki so in ki še v gledališču iščejo svojo izpolnitev v ustvarjalnem iskanju in najdejo svojo uresničitve v razdajanju sebe in poustvarjene lepote in resnice drugim. Morda je ta idealizem danes že nekoliko staromodni in najbrž za vsakogar, ki ga ne občuti in ga ni skusil, smešen in odveč. Toda prav v današnjem svetu hladnih stehnziranih odnosov le komercialnost priznavajoče civilizacije, je tak idealizem še toliko dragocenejši in pomembnejši. Mislim, da je prav v tem vrednost in pomembnost delovnega jubileja amaterskega gledališča na Jesenicah, saj so vsi številni uspehi gledališča le razumljiv in nujen rezultat takega snujočega in ustvarjalnega idealizma, ki ne sprašuje po stanu, poklicu, šolanju in kakršnihkoli pripadnosti, temveč terja angažirano osebnost, ki se zaveda, da lahko uspe in polno človeško zaživi le v delu in snovanju skupnosti in kolektiva. In gledališče je kolektivna umetnost, kolektivna v najširšem smislu, saj je kolektivnost gledališke predstave odvisna tudi od kolektivnosti gledalcev. Prav teh ne smemo na Jesenicah pozabiti. Dolgi dvajset let so

bili in verujem, da bodo tudi v bodoče dragocen stimulans jeseniškim gledališkim ljubiteljem. Res je, da je včasih kazalo, kot da je gledališki obiskovalec izumrl, toda to so bile le trenutne krize, pogojene v objektivnih in subjektivnih vzrokih. Slej ali prej pa sta gledalec in gledališki amater spet zazvenela v skupnem sozvočju radosti nad odkrito resnico in lepoto in če tudi tega sozvočja niso bili zmerom deležni prav vsi stoli v dvorani, je bil klic in želja po nadaljnjem srečanju toliko iskrenejši in toplejši. Jesenice so resda mesto, toda ne veliko in nesrečno razvlečeno. 400 sedežev v dvorani je za gledališče preveč, vseh 400 sedežev zasesti vsak teden enkrat pa bi težko uspelo celo zelo dobremu zabavišču. V tej prozaični resnici je skrit obup in strah nad »majhnim« obiskom v gledališču ter upanje in vera v tiste gledalce, ki so gledališču zvesti. Primerjave z drugimi mesti povedo, da za razmere na Jesenicah teh gledalcev ni tako malo. Če pa upoštevamo še okoliške odre, potem res ni treba ne obupa ne strahu. Zato je 20-letni jubilej dela in obstoja amaterskega gledališča tudi praznik njegove publike in če grede čestitke in priznanja gledališču, velja jo v isti meri tudi njegovim obiskovalcem na Jesenicah, Javorniku, Hrušici, Dovjem, v krajih od Žirovnice do Begunj, v Gorjah in še in še drugod.

Ob koncu se velja zahvaliti tudi vsem družbenim organizacijam in forumom, ki so v dvajsetih letih dela in obstoja gledališča razumeli njegovo vlogo in naloge ter v kri-

tičnih situacijah z moralno in materialno pomočjo pomagali riniti voziček jeseniške Talije naprej. Čisto nazadnje pa izrazimo veliko zahvalo in priznanje nekaterim članom gledališča, ki jih je ljubezen do odrskih desk že leta 1945 privedla v vrste gledaliških amaterjev in v teh vrstah vztrajajo še danes. To so Stanka Geršakova, Marjanca Čebuljeva, Slava Maroševičeva, Vera Azmanova in France Cegnar. Imena, ki jih pozna sleherni gledališki obiskovalec, imena, ki ne potrebujejo obrazložitve, saj zanje govori dolgoletno, požrtvovalno in uspešno gledališko delo.

V nedeljo, 30. maja zvečer naj se ob lepi, udarni in iskreni Cankarjevi besedi srečamo gledališčniki, gledalci in jubilanti ter počastimo dvajset let prehojene poti naše socialistične graditve, katere skromen, toda iskren delček je tudi dvajset let dela jeseniškega amaterskega gledališča. -nj

VIII. srečanje dramskih skupin Slovenije

NEDELJA, 30. maja, ob 20. uri: OTVORITEV SREČANJA — Ivan Cankar: HLAPCI — Slavnostna premiera v počastitev 20-letnice obstoja in dela amaterskega gledališča »Tone Čufar« Jesenice.

PONEDELJEK, 31. maja, ob 20. uri: Michiel de Swaen DE GERCROONDE LEERSSE (Kronani škorenj) — Gostovanje flamske amaterske dramske skupine iz Belgije.

TOREK, 1. junija, ob 20. uri: Friedrich Schiller: KOVARSTVO IN LJUBEZEN — DPD Svoboda »Dušan Jereb«, Novo mesto.

SREDA, 2. junija, ob 20. uri: Marin Držić: SKOPUH — Sentjakobsko gledališče, Ljubljana.

ČETRTEK, 3. junija, ob 15. uri: Walter Bauer: RDEČE IN MODRO V MAVRICI — Prosvetno društvo »Zarja«, Trnovlje pri Celju.

Ob 20. uri: Bernard Shaw: PYGMALION — Delavski oder, Celje.

PETEK, 4. junija, ob 15. in 17. uri: M. Maeterlinck: SINJA PTICA — Gostovanje Lutkovnega gledališča iz Ljubljane v dvorani Delavskega doma pri Jelenu.

Ob 20. uri: Matej Bor: RAZTRGANCİ — DPD Svoboda, Crna na Koroškem.

SOBOTA, 5. junija, ob 20. uri: Brenda Behan: TALEC — DPD Svoboda »Slava Klavara«, Maribor.

Vse predstave so v gledališču »Tone Čufar«, Jesenice, razen lutkovnih predstav, ki sta v Delavskem domu pri Jelenu.

Vstopnina običajna. Rezervacije na telefon 82-200. Zveze z vlaki so pri vseh predstavah ugodne.

Pred osmim srečanjem dramskih skupin Slovenije na Jesenicah

Že osmič po vrsti se bodo sešle najboljše dramske skupine iz vse Slovenije in pokazale ustvarjalno bero in kvaliteten izbor slovenskega gledališkega amaterizma v minulem letu. Gostitelj prvih dveh srečanj so bile Velenje, nato Koper, Zagorje in zadnja tri leta Novo mesto, gostitelj letošnjega osmega srečanja pa so Jesenice. Prav gotovo je to gostiteljstvo tudi priznanje jeseniškemu gledališkemu amaterizmu, ki ni samo zmagovalac lanskega republiškega srečanja in nositelj zlate medalje zveznega festivala za leto

1964, temveč prav v tem času zaključuje tudi svojo 20. delovno gledališko sezono.

20. obletnica obstoja in dela amaterskega gledališkega snovanja na Jesenicah je edinstven primer v razvoju gledališkega amaterizma pri nas, saj ni dramske skupine, ki bi delovala neprekinjeno toliko časa, v takem obsegu in s tolikimi uspehi ter priznanji doma in v svetu. Svoj jubilej bo jeseniško gledališče posvetilo s slavnostno premiero drame I. Cankarja »HLAPCI« v nedeljo zvečer, ki bo obenem tudi otvoritev VIII. srečanja dramskih skupin Slovenije. Letošnje srečanje pa dobiva tudi mednarodni značaj, saj kot gostje nastopijo v ponedeljek, 31. maja zvečer gledališki amaterji iz Belgije, oziroma točneje dramska skupina flamskega nacionalnega gledališkega združenja s staro flamsko komedijo »KRONANI ŠKORENJI«. Ostalih šest dramskih skupin na srečanju so najboljše letošnje skupine, med njimi je posebno znano Sentjakobsko gledališče iz Ljubljane, ki bo uprizorilo komedijo M. Držića »SKOPUH«, zelo kvalitetni pa sta tudi dramski skupini iz Novega mesta in Maribora, ki sta obe že uspešno zastopali gledališki amaterizem na Hvarskem festivalu. Novomeščani bodo uprizorili tragedijo F. Schillerja »KOVARSTVO IN LJUBEZEN«, Mariborčani pa komedijo irskega pisatelja »TALEC«. Močna in delovna je tudi igralska skupina Delavskega odra iz Celja, ki bo nastopila z igro

B. Shawa »PIGMALION«. Svobodaši iz Črne bodo še uprizorili dramo M. Bora »RAZTRGANCİ«, prosvetno društvo iz Trnovlja pri Celju pa pravljico igro »RDEČE IN MODRO V MAVRICI«. Poseben dogodek letošnjega srečanja je gostovanje Lutkovnega gledališča iz Ljubljane, ki bo v petek nastopilo v Delavskem domu z vodenimi lutkami -marionetami in prikazalo eno svojih najbolj uspešnih predstav »SINJO PTICO«. Tak je program VIII. srečanja dramskih skupin, ki je letos obogaten z gostovanji inozemske dramske skupine in lutkovnega gledališča. Poleg navedenih predstav bodo vsako dopoldne tudi razgovori o predstavah in aktualnih vprašanjih gledališkega amaterizma, ki jih bo vodil znani kritik Vasja Predan. Tako bo srečanje imelo tudi delovni značaj.

Pripravljalni odbor poziva in prosi Jeseničane in okoličane, da s svojim obiskom na prireditvah VIII. srečanja slovenskih dramskih skupin pokažejo svojo kulturno zavest in gostoljubnost številnim požrtvovalnim gledališkim amaterjem, ki se bodo zbrali iz vse Slovenije in prispeli celo iz Belgije, da na Jesenicah manifestirajo svojo ljubezen do odrskih desk in gledališko znanje.

Vse natančnejše informacije o srečanju, kakor tudi rezervaciji vstopnic, dobite v gledališki pisarni in na telefon 82-200.

-nj

Prizor iz Ingoličevega dela »Milica ne sme umreti«

20. nadaljevanje

»Če ga že morajo dobiti, res ni treba, da jaz dvignem svoj kazalec in usmerim njihove puške. Tak ne morem biti, čeprav je bandit. Rekli so, kako veliko jim je do tega, da ga dobe v roke živega. Če se to zgodi čez nekaj ur, bom prisoten, ko mu bodo vezali roke in se bom srečal z očitkom v njegovih očeh. Kako naj prenesem njegov pogled?«

Zadrgetal je. Jutranji mraz mu je otrpnil ude, moralna mora pa ga je stresala čisto pri kosteh. Začel je otepati z rokami, da bi si jih ogrel in teptati z nogami po suhem, drobnozrnatem snegu.

»Se vam ne zdi, gospod Adlerschitz, da ste malo preveč hrupni?« je zašepetal Walter. »Bi radi s tem opozorili vašega predvojnega prijatelja, ki ga nocoj lovimo? Da, da, nekdanje zveze niso kar tako.«

»Želim, da držite svoj gobec in prihranite svoja zlobna podtikanja za drugačne priložnosti,« mu je odvrnil in otepal z rokama manj sunkovito.

»A to želite? Čeprav mi je v izredno veselje izpolnjevati želje podganam vaše sorte, vam tele ne morem izpolniti. Ne bom držal gobca in tudi vi boste svojega odpirali. Trenutno ste mi podrejeni in mislim, da tudi to nekaj pomeni.«

»In kaj hočete zvedeti od mene?«

»Tako se govori, prijatelj. Morda bom postal počasi čisto zadovoljen z vami. Povejte mi no, ste bili kdaj na Pšinci. Pred vojno mislim. Kot planinec, izletnik ali kaj podobnega?«

»Pred dobrimi desetimi leti smo šli enkrat tule skozi.«

»Se morda spomnite, kako izgledajo staje? Bi znali opisati lego tiste, ki se vam zdi najbolj primerna za bivanje v zimskem času?«

»Ne.«

»Škoda. Bi morda kaj vedeli, če bi vas namesto mene kdo drug spraševal takšne stvari?«

»Ne.«

»Potem je dvakrat škoda. Bojim se, da se bo moral Messner počasi prepričati, da niste tako vsestransko uporabni, kakor si sedaj utvarja.«

»Vi niste privrženec Adolfa Hitlerja in delate škodo pri ustvarjanju nove Evrope. Prepričan sem, da ste mi nadrejeni samo trenutno in zgolj zaradi slučaja. Zato vas ponovno svarim: držite gobec!« Mraz in od misli izmučena glava sta položila na Sokoljakov jezik osornost in mu narekovala odkrit napad na človeka, ki si ga je tolikokrat privoščil. Doslej je Eisberger uspel pripraviti Sokoljaka ob vsakem srečanju v hudo nezavidljiv položaj in vedno se je obnašal tako, kakor je bilo vnaprej nemogoče pričakovati. Sokoljak se je lahko v naslednjih trenutkih prepričal, da je vir Walterjevih domislic neizčrpen. Čisto mirno je pristopil k Sokoljaku in mu rekel:

»Ta trenutek bi bilo najkoristneje pozabiti, da ste mi gorki. V SD uniformi ste. Tu sva zaradi podatkov, ki ste jih posredovali Messnerju in skupaj morava ujeti nekega Tomaža, ki ga vi dobro poznate. Do jutra je še dovolj časa in lahko mi boste marsikaj povedali o njem. Vsekakor bo zanimivo slišati, zakaj ste toliko časa odlašali s temle obvestilom. In zanima me, kako ste dognali, da je Tomaž ravno v stajah pod nami. Veste, čisto nič mi ni do tega, da bi suval v prazno.«

Sokoljak je bil presenečen ob zaupljivem Walterjevem tonu in potih ga je prekiel z vsemi kletvicami, ki jih je bil nabral v svojem življenju. Kljub temu je odgovoril manj zajedljivo in žaljivo, ko prej:

»Tega obvestila nisem posredoval jaz in če bomo suvali v prazno, temu ne bom kriv.« Ko se je zavedel izgovorjenih besed, se je ujedel v spodnjo ustnico, da ga je zasklelo. Obstal je z odprtimi usti, ko bi hotel vsrkati besede, s katerimi se je brez potrebe izdajal, nazaj vase.

Eisberger, ko da jih je preslišal, mu je pomolil čutaro in mu prigovoril:

»Popijte požirek ruma! Morda vas bo malo ogrel.«

V drugačnih okoliščinah bi čutaro odrinil. Tokrat jo je vzel in naredil dva dolga požirka. Aluminijasto steklenico je podržal v rokah in poslušal, kako je Eisberger modroval kakor sam zase:

»V vaših gorah tekne rum vse drugače ko v oficirskem kazinu na Bledu. Upam, da boste to lahko dognali že na nocojšnjem pohodu. Zdi se mi, da se jih boste odslej udeleževali vse bolj pogosto in morda boste nekoč cenili rum tako, kakor ga cenim jaz.«

Otvoritve razstave so se udeležili tudi nekateri gostje

Slikarska razstava jeseniškega DOLIKA

V počastitev 20-letnice zmage so jeseniški likovniki, člani DOLIKA, priredili razstavo svojih del s tematiko iz NOB. Na otvoritvi, ki je bila preteklo soboto, so v kulturno umetniškem programu sodelovali gojenci in pedagogi jeseniške Glasbene šole ter dva dijaka gimnazije.

Solopovci Marica Balohova, Melita Jelenova in Jaka Jeraša so ob spremljavi prof. Silve Gračnerjeve zapeli štiri samospeve partizanskih skladateljev Slavka Mihelčiča, Rada Simonitića ter Franceta Šturma, medtem ko sta Majda Jakšičeva ter Borut Verovšek recitirala štiri pesmi Mateja Bora, Jožeta Brejca, Karla Destovnika-Kajuha ter Srečka Kosovega.

Za to razstavo so se jeseniški slikarji amaterji resnično potrudili, saj je 19 avtorjev predložilo žiriji kar 46 svojih del v različnih tehnikah, vendar največ v olju. Žirija je izbrala 35 ekspona-

tov, ki vsi predstavljajo te ali one vrste tematiko iz NOB. Precejšnje število del prikazuje različne akcije partizanov in okupatorja ter posamezne dogodke in kraje iz naše ožje domovine, torej Jesenic in okolice. Na ta način predstavljajo posamezni eksponati tudi umetniško obdelane dokumente iz zgodovine NOB v naših krajih, kar samo še poveča pomembnost te zanimive razstave. Seveda pa je dejstvo, da so avtorji skušali v večji ali manjši meri upodobiti posamezne dogodke in kraje verno, da bi s tem ohranili njihov dokumentacijski značaj, večkrat

vplivalo na njihov umetniški izraz, ker so pač vezani na samo tematiko. Vendar to ne zmanjšuje umetniške vrednosti same razstave, kajti kdor je ta dela videl, lahko samo potrdi, da jim je uspelo prikazati na dostojni umetniški višini vso veličino tistih težkih dni izpred dvajsetih let, ko se je naš narod boril za svoj obstoj.

Brez dvoma so člani DOLIKA s to razstavo lastnih del, ki je že druga v letošnjem letu, prispevali svoj delež k proslavljanju 20-letnice zmage naše revolucije. Istočasno pa so izkazali s tem tudi hvaležnost naši družbi, ki jim omogoča, da se lahko organizirano ukvarjajo v svojem prostem času z likovno umetnostjo.

K.

To sliko zbombardirane jeseniške postaje je avtor Božo Košnik imenoval »Ostale so ruševine«

Kaj bomo gledali v kinu

Kino »RADIO«

29. in 30. maja angleški barvni CS film BECKET, ob 17. in 20. uri.

31. maja italij.-franc. barv. CS film BELE NOCI, ob 17. in 19. uri.

1. in 2. junija angleški CS film LOLITA, ob 16.30 in 19. uri.

3. in 4. junija jugoslovanski film IZLET MOSKIH, ob 17. in 19. uri.

5. junija španski barvni film KRALJICA CHANTECLER, ob 17. in 19. uri.

Kino »PLAVŽ«

29. in 30. maja angleški CS film LOLITA, ob 17.30 in 20. uri.

31. maja in 1. junija angleški barvni CS film BECKET, ob 17. in 20. uri.

3. in 4. junija francoski film POLNOČNI SESTANEK, ob 18. in 20. uri.

5. junija italijanski film NEVARNE KRIVINE, ob 18. in 20. uri.

Radio Jesenice

Radio Jesenice oddaja na srednjem valu 202 m vsak torek, četrtek in soboto od 15. do približno 17. ure, vsako nedeljo pa od 11. do približno 14. ure. Na začetku vsake prenaša poročila RTV Ljubljane.

Sporod od 29. maja do 3. junija:

SOBOTA, 29. maja: lokalna poročila, zabavna glasba in obvestila, »kulturno prosvetne zanimivosti in problemik«, čestitke poslušalcev, mladinska oddaja.

NEDELJA, 30. maja: »Mi pa nismo se uklonili«, koledar važnejših dogodkov iz preteklosti, zabavna glasba in obvestila, »športnih 10 minut«, čestitke poslušalcev.

TOREK, 1. junija: lokalna poročila, »naši amaterji nastopajo«, »Delavska univerza«, zabavna glasba in obvestila, »ob tednu mladosti«, čestitke poslušalcev.

ČETRTEK, 3. junija: lokalna poročila, zabavna glasba in obvestila, »pravnik vam svetuje«, 10 minut zabavne glasbe, »jeseniške aktualnosti«.

DEŽURNI ZDRAVNIK

Za čas od 28. maja od 12. ure do 4. junija do 12. ure

ZAHODNI DEL JESENIC: dr. Mihael Sajevec, Jesenice, Tavčarjeva 5, telefon 94, Rešilna postaja Jesenice.

VZHODNI DEL JESENIC: dr. Stanka Rosenstein, Jesenice, Cesta bratov Stražišar, št. 34, telefon 82-244, interni 733.

Kino ŽIROVNICA

30. maja avstr.-franc. VV film OBOŽEVANA JULIJA.

2. junija angleški barvni CS film BECKET.

6. junija angleški CS film LOLITA.

Kino DOVJE-MOJSTRANA

29. maja avstr.-franc. VV film OBOŽEVANA JULIJA.

30. maja angl. film ŽENA V DOMAČI OBLEKI.

3. junija angleški barvni CS film BECKET.

5. junija angleški CS film LOLITA.

Kino KOROSKA BELA

29. maja francoski film POLNOČNI SESTANEK.

30. maja italij.-franc. barv. film BOCACCIO 70.

31. maja angleški CS film LOLITA.

5. junija jugoslovanski film IZLET MOSKIH.

Kino KRANJSKA GORA

29. maja italij.-francoski barvni film BOCACCIO 70.

30. maja francoski film POLNOČNI SESTANEK.

3. junija angleški CS film LOLITA.

4. in 5. junija angleški barvni CS film BECKET.

ŠPORT IN KULTURA

Občni zbor HK Kranjska gora

Svoj prvi redni letni občni zbor je imel hokejski klub Kranjska gora v domu počitniške skupnosti Ljubljana-Šiška v Kranjski gori. Poleg povabljenih gostov se je občnega zbora udeležilo 40 aktivnih igralcev in članov uprave.

Občni zbor je otvoril predsednik kluba Tone Židan in pozdravil vse prisotne. Iz zelo obširnih poročil je bilo razvidno, da je bilo delo kluba v pretekli sezoni zelo uspešno. Tudi razprava po poročilih, ki je trajala več kot eno uro, je bila zelo živahna. Precej so razpravljali o ne najboljšem delu upravnega odbora in stiku uprave z igralci. Živahno so se menili tudi o prestopu nekaterih igralcev v druge klube. To se je predvsem nanašalo na snubljenje igralcev prve kranjskogorske napadalne trojke, ki namerava prestopiti kompletna v drug, na občnem zboru neimenovan klub. Kot glavni vzrok so igralci omenjali šolanje, kar pa pri tolikih razpisanih štipendijah

na Jesenicah ni opravičljivo. Po vsej verjetnosti je glavni vzrok denar.

Na občnem zboru so sprejeli tudi več sklepov. Tako bodo v bodoče posvetili večjo pozornost vzgoji mladih kadrov, skrbeli za tesnejše sodelovanje uprave z igralci, pritegnili v klub čim več do-

mačinov iz Kranjske gore in podobno. Izvolili so tudi nov sedemčlanski odbor ter ga zadolžili, da posveča več pozornosti igralcem in njihovemu privatnemu ter družbenemu življenju. Povezati se morajo tudi z igralci, ki so na odsluženju kadrovskega roka. Dosedanji predsednik je na koncu občnega zbora vsem aktivnim igralcem razdelil skromna darila kot priznanje za odlično tretje mesto v železarni.

Izboljšanje načina dela

Pri remontih kavperjev smo do sedaj delali tako, da smo vso odpadno opeko stresali na kup in smo jo po končanem remontu ročno nakladali na kamione ter jo odvažali v šamotarno. To delo je bilo zamudno in raz-

meroma drago. Na predlog naših sodelavcev smo napravili zbirne silose, v katere vozijo delavci Vatrostalne odpadno opeko. Iz teh silosov potem trikrat na dan odvažamo opeko v šamotarno. Pri tem en delavec brez fizičnega napora naloži 3-tonski kamion v petih minutah. Za odvoz opeke, ki jo izvozijo iz kavperja v 24 urah, smo porabili približno 4 ure na dan, pri tem imamo samo enega delavca. Ko bo kavper izprazen, bo tudi vsa opeka v šamotarni. Pri tem bodo zmanjšani stroški remonta. Ker lahko dobimo tovarnjak, kadar ga potrebujemo, je odvoz odpadne peke stalen in ne ovira delavcev Vatrostalne pri delu.

Torkar

Nogomet - košarka - odbojka

Nogomet

JESENICANI V DRUGEM KOLU »KUPA SFRJ«

V nedeljo so bile odigrane prve tekme v okviru pokala »KUP SFRJ«. Jeseničani so gostovali v Železnikih in zmagali z rezultatom 8:5 in se tako uvrstili v drugo kolo. Razen te tekme sta bili na Gorenjskem odigrani še dve. Kranjčani so premagali moštvo »Prešerna« iz Lesc z 9:0, Naklo pa Trboje s 6:0.

JESENICE : ELEKTRA 63:60 (30:29)

V sredo so se jeseniški košarkarji pomerili v prvenstveni tekmi z ekipo Elektre iz Ljubljane. Domačini so uspeli osvojiti obe točki po dokaj medli igri v primerjavi s prejšnjimi prvenstvenimi srečanji. V začetku so povedli, potem pa sta se obe ekipi menjavali v vodstvu do zadnjih minut, ko so se Jeseničani bolje znašli in srečanje odločili v svojo korist. Pred okrog 200 gledalci sta slabo sodila Rus iz Kranja in Stojman iz Ljubljane. Za Jesenice so bili uspešni: Koren 14, Jeraj 18, Svetlin 13, Sodja 8, Vauhnik 6 in Peterman 4. Za Elektro: Zupančič 16, Naroločnik 8, Kac 7, Videmšek 6, Natek 5 in Moškan 2. P. K.

SVOBODA : JESENICE 48:44 (33:17)

ZMAGA SVOBODE V FINISU

Igralci Jesenic so v nedeljo gostovali na tujem terenu, in to v Ljubljani pri Svobodi.

Jeseničani so vso tekmo igrali zadovoljivo. Le na koncu srečanja so popolnoma popustili. Igralci Svobode so to slabost takoj izkoristili in si priborili dve dragoceni točki. Gledalcev je bilo okrog sto, tekmo pa sta sodila Bolka in Remic iz Ljubljane.

SVOBODA: Crnek 17, Lokar 12, Račič 8, Ahčan 6, Muhič 5 in Lesjak 1.

JESENICE: KOREN 13, Jeraj 12, Peterman 10, Svetlin 7, Sodja 2.

SVOBODA : JESENICE 13:35 (5:18) — ženske
Prav tako kakor moški so ženske gostovale na tujem terenu in premagale igralke Svobode z visokim rezultatom. Jeseničanke so si tako priborile dve dragoceni točki in sedaj premočno vodijo na lestvici z 10 točkami. Če bodo igrale tako tudi naprej, jim končna zmaga ne uide. Upajmo, da se bodo letos forumi le odločili in jih spustili v zvezno košarkarsko ligo, kjer naj bi se pomerile z najboljšimi v državi.

JESENICE: Benedičič 18, Lakota 6, Bertoncelj 6, Mušič 3 in Pavlič 2.

Odbojka

JESENICE : HOČE 3:1

V nedeljo dopoldan so se jeseniški odbojkarji pomerili s Hočami v tekmi I. slovenske lige. Jeseničani so tokrat zopet zaigrali tako kakor znajo in popolnoma zasluženo premagali goste s 3:1 (15:5, 15:5, 12:15, 15:3). Gostje so se uspešno upirali samo v tretjem setu in ga

Jeseniške košarkarice so med najboljšimi

Prisrčen sprejem in uspel koncert v rudarskih Trbovljah

Lani je minilo deset let, odkar so se pevci DPD Svoboda Trbovlje II in DPD Svoboda Javornik — Koroška Bela prvič srečali in se odločili za tesnejšo povezavo obeh društev. V zadnjih desetih letih je bilo v Trbovljah in na Javorniku več lepih srečanj in koncertov, ki se jih člani obeh društev, predvsem pa pevci radi spominjajo. Tudi gostovanje mešanega pevskega zbora Svobode Javornik v soboto, 22. maja, v Trbovljah, bo pevcem z Javornika še dolgo ostalo v prijetnem spominu, saj so jih njihovi tovariši iz Trbovelj sprejeli prisrčno in prijateljsko.

V Trbovljah je bilo v zadnjem času več prireditev v počastitev 20-letnice osvoboditve naše domovine in med njimi tudi skupni koncert mešanega pevskega zbora Svobode Javornik pod vodstvom Poldeta Mejača in mešanega pevskega zbora Svobode Trbovlje II, ki ga vodi prof. Ponikvar.

Zal je prireditev motilo izredno slabo vreme, zato je bil obisk koncerta nekoliko slabši. Program je obsegal slovenske narodne in umetne pesmi. Pevci z Javornika so izbrali pesmi, ki jih v Trbovljah še niso peli, pa tudi domači pevci so peli pesmi, ki so jih šele v zadnjem času našli. Program, ki ga

je pripravil mešani pevski zbor Svobode Javornik, je obsegal osem pesmi, vmes pa je tenorist Tonček Dolar, pri klavirju je bil Polde Mejač, zapel dve pesmi in sicer »Samo en češnjev cvet« Rada Simonitija in »Šapat vjetra«.

Takoj po prihodu v Trbovlje so se pevci z Javornika oglasili v splošni bolnišnici v Trbovljah in bolnikom ter osebju zapeli nekaj pesmi. Po koncertu v domu Svobode je upravni odbor DPD Svobode Trbovlje II organiziral v dvorani občinske skupščine Trbovlje prijetno zabavo, ki je trajala v veselem razpoloženju vse do jutra, ko so morali gostje spet na vlak. Zabava je bila organizirana do vseh potankosti, tako da je

članom obeh pevskega zborov čas kar prehitro minil. Škoda, da so tako prisrčne in tovariške zabave na Jesenicah in na Javorniku tako redke. Ob slovesu iz rudarskih Trbovelj so se člani obeh Svobod dogovorili za ponovno izmenjavo obiskov, letošnjega v Trbovljah pa bodo pevci z Javornika vpisali v svojo kroniko kot prijetno doživetje.

-or

Zapelo je tristo mladih pevcev

Na predvečer dneva mladosti smo bili v dvorani gledališča »Tone Čufar« priča prisrčnemu kulturnemu dogodku. V počastitev dneva mladosti so nastopili trije mladinski pevski zbori in v vsakem je bilo približno sto pevcev.

Najprej je nastopil mladinski pevski zbor osnovne šole »Prežihov Voranc« in pod vodstvom Janka Pribošiča zapel štiri pesmi. Za njim pa mladinski pevski zbor osnovne šole »Tone Čufar«, ki ga vodi Leopold Mejač in je tudi zapel štiri pesmi. V zaključni točki programa se nam je prvič predstavil mešani mladinski pevski zbor, ki ga sestavljajo dijaki gimnazije, metalurške šole in učenci osmih razredov osnovnih šol. Pod vodstvom zborovodje Janka Pribošiča so zapeli dve pesmi.

Ta koncertni nastop mladih pevcev je pokazal, da imamo na Jesenicah dovolj mladine, ki želi gojiti to zvrst glasbene umetnosti. Posebno nas lahko veseli prvi nastop pred kratkim ustanovljenega mladinskega zbora, za katerega lahko upravičeno pričakujemo, da se bo pod vodstvom dirigenta Janka Pribošiča kmalu razvil v soliden in kvaliteten zborovski ansambel.

Zelo neprijeten vtis pa je na občinstvo, ki je do kraja napolnilo dvorano gledališča, napravil napovedovalec, ki je na eni strani govoril tako tiho, da ga nihče ni ničesar razumel, na drugi strani pa je s svojo malomarno brezbriznostjo pokazal kaj slab odnos do prireditev in prisotnega občinstva. Kot krona

vsega pa je pri napovedi zbora iz Verdijeve opere »Nabucco« povedal, da bomo slišali zbor iz opere »Nabučo«.

Na Jesenicah imamo spo-

sobne napovedovalce, celo radijske, in zato lahko zamerimo organizatorjem, da se za tako pomembno in množično prireditev, kot proslava dneva mladosti, niso potrudili poiskati drugega, boljšega napovedovalca.

inž. A. Karba

ZLATOROGOV veleslalom v Vratih

Na snežišču pod severno triglavsko steno v Vratih je bil v nedeljo dopoldan tradicionalni Zlatorogov veleslalom. Organizacijo tekmovanja in vse priprave je izvedel smučarski klub Mojsirana. V Luknji, kjer je bil start, se je zbralo 210 tekmovalcev iz Jugoslavije in Avstrije, ki so bili razdeljeni v tri starostne skupine. Žal so zadnji trenutek odpovedali Italijani in tako konkurenca ni bila najmočnejša. Posebno še, ker so manjkali nekateri trenutno najboljši domači tekmovalci, ki so v JLA. Progo, ki je bila kljub slabemu vremenu odlična, je pripravil Branko Ban. Za starejše mladince in člane je postavil 41 vratic, za mlajše mladince pa 30 vratic. Višinska razlika je bila pri članski progi 450 m, pri mlajših mladincih pa 380 m. Lani te prireditve ni bilo zaradi pomanjkanja finančnih sredstev in snega. Letos — na VI. Zlatorogovem veleslalomu, je zmagal pri članih Mirko Klinar pred Avstrijcem Schweighoferjem in Ljubljancem Jemcem. Pri članih ni startal noben Jesenčan. Nastopilo pa jih je dvajset. Starejših mladincev je bilo 15. Najstarejši je bil Huber iz Avstrije pred Gašperinom z Jesenic in Jovančičem iz Ljubljane. Tudi mlajših mladincev je bilo 15.

Zmagal je Kavčič iz Ljubljane pred Pintarjem iz Nove Gorice in Ješetom iz Radovljice.

Po končanem tekmovanju so organizatorji pred Aljaževim domom v Vratih razglasili rezultate in podelili nagrade.

Prvi trije v skupini so dobili ličnega iz lesa izrezljane ga kozoroga in praktična darila.

REZULTATI:

Člani: 1. Mirko Klinar (Branik), 1:36,2; 2. Josef Schweighofer (Villach), 1:37,8; 3. Drago Jemc (Enotnost), 1:39,7.

Starejši mladinci: 1. Ludvik Huber (Villach), 1:45,7; 2. Mirko Gašperšič, (Jesenice), 1:47,2; 3. Mile Jovančič (Enotnost), 1:47,7.

Mlajši mladinci: 1. Mirko Kavčič (Enotnost), 1:29,8; 2. Gregor Pintar (Nova Gorica), 1:29,9; 3. Pavle Ješe (Radovljica) 1:35,1. P.K.

POPRAVEK

V 21. številki »Železarja« je bilo v članku »Začeli smo z remontom kavperja« objavljeno, da smo začeli vpihovati mazut v plavža. Pravilno bi moralo biti, da opravljamo vsa pripravljajna dela, tako da bomo začeli z vpihovanjem predvidoma v juniju.

OBVESTILO

Uprava otroškega vrtca na Koroški Beli obvešča starše, da bo vpisovanje otrok v otroški vrtec v dneh od 2. do 4. junija od 7.30 do 9. ure dopoldan in v četrtek, 3. junija, od 15. do 18. ure popoldne v pisarni vrtca.

Uprava otroškega vrtca na Koroški Beli

Zahvala

Ob smrti dragega moža, očeta, brata in starega očeta

CIRILA JAMARJA

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki so nam stali ob strani in izrekli sožalje, darovali cvetje in ga spremili v njegov prerani grob.

Zahvaljujemo se dr. Vidali za takojšnjo pomoč in ostalim sestram internega oddelka, sodelavcem valjarne 2400, hladne valjarne, trgovskemu podjetju »Rožca«, vaščanom Podkočne za vence in denarno pomoč, organizacijam Zveze borcev, SZDL in upokojencem z Javornika in Koroške Bele ter terenu Podmežaklja. Posebno zahvalo smo dolžni Petačevim, Jenkolovim, Mikulovim, Pretnarjevim, pevcem za žalostinke, govornikom in voznikom osebnih avtomobilov. Vsem še enkrat iskrena hvala.

Zalujoči: žena Frančiška, sin Jože in hčerka Cilka z družino.

Zahvala

Ob prerani smrti našega dragega in nepozabnega moža ter svaka

MARTINA MIKLAVCA

se prisrčno zahvaljujemo zdravnikom dr. Keržanu, dr. Jenku in Emi Bricevi za dolgotrajno zdravljenje. Iskreno se zahvaljujemo Maksu Dolinarju, Francu Trevnu in Borisu Hmeljaku za poslovlne besede ob odprtem grobu ter darovalcem vencev in cvetja. Iskrena hvala godbi in pevcem Svobode Javornik za žalostinke ter prijateljem in znancem, ki so ga med boleznijo obiskali na domu in ga tolažili, lastnikom avtomobilov za dragoceno uslugo ter vsem, ki so ga spremili na njegovi zadnji poti.

Zalujoča žena Angela in ostalo sorodstvo.

SOLA ZA ZDRAVSTVENE DELAVCE JESENICE,

Titova 113

razpisuje

vpis v I. razred v šolskem letu 1965/66

V I. razred odseka za ambulantno-bolnično smer bomo sprejeli 26 učenk in učencev.

Pogoji za sprejem so: uspešno dokončana osemletka, ustrezno zdravje, ki se preveri na zdravniškem pregledu in ga organizira šola.

Kandidati vložijo prošnjo za sprejem (na obrazcu DZS 1,20) kolkovano s 50 dinarji. Prošnji priložijo: rojstni list, zadnje šolsko spričevalo, mnenje osnovne šole, življenjepis in potrdilo o vzdrževanju ali štipendiji v času šolanja.

Sprejemni izpit je iz slovenskega jezika in matematike (snov osemletke) ter psihološko testiranje. Pričetek za vse prijavljene kandidate bo 22. junija ob 8. uri v prostorih šole.

Prednost imajo kandidati iz občine Jesenice.

ŽELEZAR

GLASILO DELOVNEGA KOLEKTIVA ŽELEZARNE JESENICE — Ureja redakcijski odbor — Glavni in odgovorni urednik Remigij Noč — rokopisov in fotografij ne vračamo — Naslov: Uredništvo Železarja, Železarja Jesenice. Tel. int. 758 in 394 — Tisk CP »Gorenjski tisk«